PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 84
Marți 15 februarie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

Forța marelui Stat Sovietic — straja de neînvins a păcii, democrației și socialismului

Atenția întregii omeniri continuă să fie reținută de recentele dezbateri ale sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. Interesul deosebit pe care popoarele l-au manifestat și-l manifestă față de lucrările celui mai înalt for al puterii sovietice este îndreptățit. Aceste lucrări n-au dezbătut numai problemele care privesc viața și munca poporului de constructori ai comunismului, ci și principalele probleme care frămîntă azi întreaga omenire și de a căror rezolvare depinde asigurarea păcii și securității în lume.

Lucrările sesiunii Sovietului Suprem care s-au încheiat la 9 februarie au demonstrat întregii lumi marea forță materială și morala a statului sovietic, unitatea de nezdruncinat dintre poporul sovietic, partidul comunist și guvernul U.R.S.S. Ele au demonstrat în același timp, hotărîrea Uniunii Sovietice de a face totul pentru asigurarea păcii și securității în lume, pentru a sluji cauza progresului omenirii.

Legea bugetului de stat pe anul 1955 adoptată de Sovietul Suprem oglindește pe de o parte uriașa dezvoltare a puterii economice a U.R.S.S., iar pe de altă parte, grija cu care guvernul sovietic respectă înțeleapta politică economică elaborată de P.C.U.S. pe baza indicațiilor marelui Lenin și ale credinciosului continuator al operei sale, I.V. Stalin. Urmînd cu sfințenie această politică, statul sovietic va dezvolta, ca și pînă acum, cu precădere, industria grea, baza dezvoltării continue a întregii economii naționale și a capacității de apărare a patriei, izvorul ridicării continue a nivelului de trai al poporului sovietic.

Din totalul de 189,6 miliarde ruble prevăzute pentru finanțarea tuturor ramurilor industriei, 163,6 miliarde ruble vor fi cheltuite pentru dezvoltarea industriei grele. Producția industriei grele care în prezent depășește de aproape 3,5 ori pe cea a anului antebelic 1940 va spori cu 84 la sută în următorii cinci ani. In anul acesta, producția industriei sovietice va fi cu 80 la sută mai mare decît cea din anul 1950. Uriașa dezvoltare a industriei va crea toate condițiile pentru înfăptuirea și depășirea mărețelor sarcini pe tărîmul dezvoltării agriculturii, trasate de plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. In 5—6 ani, recolta anuală de cereale va atinge 10.000.000.000 puduri, iar producția principalelor produse în domeniul creșterii animalelor va spori de peste două ori.

Bugetul pe anul 1955, ultimul an al cincinalului, asigură, pe lîngă fondurile necesare uriașului program de construcții, acțiunilor culturale și sociale și alocațiile necesare întăririi capacității de apărare a U.R.S.S.

In discursul pe care l-a ținut la ședința de închidere a sesiunii Sovietului Suprem, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul Bulganin a expus cu claritate principiile politicii interne și externe care vor călăuzi și de acum înainte activitatea guvernului U.R.S.S. Ca și pînă acum, guvernul U.R.S.S. nu se va abate de la politica elaborată de partidul comunist și aprobată cu încredere de poporul sovietic, — **politica de construire a societății comuniste, de întărire continuă a puterii statului sovietic, de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, politica de întărire a păcii și securității.**

In ciuda politicii agresive de șantaj și de intimidare pe care o duc guvernanții S.U.A. și aliații lor, Uniunea Sovietică rămîne ferm pe poziția consecventă a politicii de întărire a păcii și securității generale, politică de relații prietenești cu toate popoarele, politică care s-a dovedit justă și care a fost verificată în practică. Statul Sovietic, a cărui politică este subordonată sarcinii nobile de îmbunătățire prin toate mijloacele a vieții oamenilor muncii, este azi mai puternic ca oricînd. Zadarnic speră agresorii că, dacă vor amenința mai mult, vor putea să-i sperie pe oamenii sovietici. „In momentul de față — arată tov. Bulganin — **dispunem de o armată, forțe aeriene militare și o flotă maritimă militară de prim rang, bine înarmate și capabile de luptă, gata să îndeplinească orice misiune a partidului comunist și a guvernului sovietic în ce privește asigurarea unei trainice securități a patriei noastre**".

Deputații Sovietului Suprem au ascultat, dezbătut și aprobat raportul ținut de V. M. Molotov, „**Cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S.**" Raportul prezentat de ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. reprezintă o documentată analiză a situației politice internaționale. In lumina faptelor, acest document înfățișează clar și precis atitudinea fermă a guvernului U.R.S.S. față de principalele probleme internaționale. Document de o deosebită însemnătate teoretică și practică, raportul lui V. M. Molotov arată pe baza realităților istorice care este raportul de forțe existent azi în lume, precum și cele două linii politice opuse, existente azi pe arena politică internațională.

Cel de al doilea război mondial a avut ca urmare schimbări radicale în lume. Acum — și acesta este cel mai important rezultat al celui de al doilea război mondial — alături de lagărul mondial al capitalismului, găsim lagărul mondial al socialismului în frunte cu U.R.S.S., sau mai bine zis în frunte cu U.R.S.S. și R.P. Chineză. Lanțurile imperialismului au fost rupte pe un front larg. Aproape jumătate din populația Europei trăiește în țări care au pășit pe drumul socialismului. Ceva mai puțin de jumătate din populația de 1.400.000.000 de oameni ai Asiei trăiește de asemenea în țări de democrație populară. China, fosta semi-colonie de pînă mai ieri, a devenit azi o mare putere a cărei populație de 600.000.000 de oameni pășește ferm, sub conducerea Partidului Comunist Chinez și a guvernului central, pe drumul ce duce la socialism. O serie de țări ca India, Indonezia și Birmania au scuturat jugul colonial. Crește pe zi ce trece lupta de eliberare națională într-o serie de țări coloniale și semi-coloniale. Și pe continentul american se resimte pe zi ce trece însemnătatea curentelor progresiste care se intensifică în adîncurile vieții popoarelor.

Cele petrecute în anii de după cel de al doilea război mondial arată că raportul de forțe dintre cele două sisteme sociale existente în lume s-a schimbat fundamental. Și această schimbare s-a produs în favoarea socialismului, în favoarea forțelor democratice și socialiste — lovind greu lagărul capitalist.

Imperialiștii nu se pot împăca însă cu gîndul că au fost izgoniți dintr-o serie de state și că sfera lor de influență se restrînge pe zi ce trece. Stăpînii din statele capitaliste și îndeosebi miliardarii și milionarii din S.U.A. visează să readucă sub stăpînirea capitalului țările care s-au smuls din lanțurile capitalismului. Aceste visuri stau de altfel la baza politicii externe agresive duse de S.U.A. In fond această politică urmărește dezlănțuirea unui nou război mondial care să ducă la restaurarea dominației mondiale a imperialismului. Nesocotind voința popoarelor care au scuturat jugul robiei capitaliste și netinînd seama de realități, puterile apusene și îndeosebi S.U.A. au lansat lozinca așa zisei politici „de pe poziții de forță", care-și găsește expresia în pactele și blocurile militariste agresive pe care le creează guvernanții americani, în acțiunile agresive ale S.U.A. din Taivan, în încercările de a remilitariza Germania occidentală, în cursa înarmărilor și în pregătirile pentru dezlănțuirea unui război atomic. Și-au greșit însă și de astă dată socotelile domnii imperialiști. Politica lor agresivă nu face altceva decît să le slăbească propriile lor poziții. Uriașele cheltuieli de război care apasă greu pe spinarea oamenilor muncii vor contribui de fapt la creșterea opoziției și luptei propriilor lor popoare împotriva politicii de pregătire a unui nou război. Șantajul atomic s-a răsuflat de mult. Așa cum arată V. M. Molotov, astăzi, **în ce privește producția armei cu hidrogen, oamenii sovietici au obținut asemenea succese încît în poziția celui rămas în urmă s-a dovedit a fi nu U.R.S.S., ci Statele Unite.**

In opoziție cu politica externă agresivă dusă de către S.U.A., politica externă dusă de U.R.S.S. își pune ca sarcină principală să întărească forțele păcii și să contribuie la micșorarea încordării internaționale. Această politică, care corespunde pe deplin intereselor vitale ale tuturor popoarelor și care are la bază principiile leniniste ale coexistenței statelor cu sisteme sociale diferite, demască cu hotărîre planurile agresive și uneltirile ațîțătorilor la război. Linia politicii externe a U.R.S.S. este urmată și apărată de toate țările lagărului democrat.

In scopul înfăptuirii acestei politici, Uniunea Sovietică s-a situat în fruntea tuturor acțiunilor care au avut ca scop micșorarea încordării internaționale. Dacă anul trecut s-a reușit să se obțină oarecare succese în destinderea încordării internaționale, apoi

(Continuare în pag. a 4-a)

Hotărîrea nestrămutată a poporului nostru de a apăra activ cauza păcii

* *

Și muncitorii, tehnicienii și funcționarii din gospodăria de stat „1 Mai" din comuna Sîngeorgiul de Mureș au început să semneze Apelul de la Viena.

In clișeu: Semnează Apelul tov. Francisc Stanciu, fierar fruntaș.

Energia atomică să fie folosită în scopuri pașnice

Ca unul care muncesc pe tărîmul cercetărilor științifice în domeniul agriculturii, îmi dau perfect de bine seama de perspectivele uriașe pe care le deschide folosirea energiei atomice, atît pentru progresul științei agricole cît și pentru agricultura practică.

Nici o dată știința și tehnica agricolă n-a avut la îndemînă un mijloc atît de minunat cum este energia atomică, cea mai grandioasă descoperire a științei moderne. Stăpînirea acestei forțe și folosirea ei în scopul transformării plantelor va constitui cea mai puternică unealtă pe care omul a folosit-o vreodată pentru stăpînirea naturii.

Dușmanii științei și ai progresului, dușmanii omenirii, reprezentanții imperialismului anglo-american vor însă să folosească energia atomică, această înaltă cucerire a spiritului uman, în scopuri agresive, pentru subjugarea omenirii. Ca slujitor al științei, care depun puterea mea de muncă în slujba înfloririi agriculturii noastre, profund indignat de uneltirile criminale ale celor ce pregătesc războiul atomic, cer cu toată hotărîrea ca energia atomică să fie folosită numai în scopuri pașnice, așa cum a propus Uniunea Sovietică. Alături de toți acei cărora le este dragă adevărata știință și care luptă pentru apărarea ei, alături de toți acei cărora le este scumpă pacea și luptă pentru apărarea ei, semnez Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Prof. univ. **VASIU VIOREL**
șef de lucrări la Institutul de cercetări agronomice al R.P.R. — București

Prin munca noastră vom întări semnătura pusă pe Apel

N-am de gînd să povestesc toate întîmplările din viața mea. Îs mulți cei 71 de ani pe care i-am trăit și sînt multe faptele pe care le-am cunoscut. Dar pentru că-i vorba să-mi spun și eu cuvîntul despre pace, nu pot să trec cu vederea și să nu arăt cîte ceva despre grozăviile războaielor trecute. Am trecut în viața mea peste trei războaie. Cu suferințe pentru noi, cu plînsete și blesteme împotriva celor care au scornit războiul, ne-am ales și atunci cînd am luptat în 1913, ca și după războiul din 1917. Boierii, în schimb, s-au ales de fiecare dată cu bogății și cu viață plină de huzur de pe urma suferințelor noastre.

„In războiul din 1941 nu am luptat pe front, căci eram trecut de ani. In schimb mi-au fost luați cei 3 feciori și doi gineri. In lipsa lor am simțit din plin greul, căci trebuia să trudesc pentru a hrăni pe cei rămași acasă.

Cînd, în 1944, am văzut cum fugeau bandiții hitleriști de rupeau pămîntul și cînd, pe șoseaua dinspre Iași, am zărit venind Armata Sovietică, mi-am zis: eh, Gheorghe, de acu poți să ți faci și tu o viață mai bună. Și nu numai eu am gîndit așa, ci toți oamenii din satul nostru, Negrești. Apoi ne-am așternut pe treabă. Cu ajutorul partidului, am alungat boierii din sate, am împărțit pămîntul și am început să-l lucrăm după învățături noi. Mi-am muncit în anii ăștia cu drag pămîntul și am scos rod bogat. In primăvara anului trecut am avut și oleacă de ciondăneală cu baba mea. Eu voiam să semăn păpușoiul în cuiburi în pătrat și ea nu voia nici în ruptul capului. Pînă la urmă, mai cu răul mai cu binișorul, tot am înduplecat-o să-mi ajute la însămînțat și la prășit. Toamna am cules o recoltă de 2.500 kg la hectar. Pentru asta am primit și diplomă de merit.

Ne este dragă viața pe care ne-o făurim prin munca noastră pașnică. Pentru a ne munci ogoarele în tihnă și a scoate rod bogat, avem nevoie de pace.

De pace au nevoie toți oamenii cinstiți din țara noastră și din toata lumea. Ne îngrijorează însă pregătirile de război pe care le fac bogătașii de dincolo și de dincoace de ocean. Am citit în ziare Apelul Consiliului Mondial al Păcii și alte vești din care am desprins că bancherii și fabricanții din America și alte țări capitaliste plănuiesc să folosească, în războiul pe care-l pun la cale, bombe atomice și cu hidrogen.

Prea puțin le pasă lor de suferințele pe care le-ar pricinui războiul, de jertfele și sîngele ce va curge. Pentru ei, strîngerea de averi este mai presus de orice.

In Apelul de la Viena se spune că stă în putința milioanelor de oameni din lumea întreagă să oprească mîna celor ce vor să aprindă pîrjolul războiului în lume. In satul nostru n-a început încă strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena. Dar în ziua cînd va începe semnarea, voi fi primul care să-mi pun iscălitura pe acest document, alături de fiii și nepoții mei și de ceilalți oameni din satul nostru, căci toți dorim din suflet să fie pace. Ridicîndu-ne prin această semnătură glasul împotriva celor ce vor război, noi ne dăm seama că nu este destul numai să semnăm apelul, ci e nevoie să muncim cu și mai mult sîrg, pentru a da țării noastre cît mai multă pîine și alte produse agricole. In anul acesta, în campania de primăvară ca și în celelalte campanii, noi vom lucra în așa fel, încît în toamnă să culegem, de pe ogoarele noastre, o recolta cît mai bogată. Cu aceste gînduri semnăm noi Apelul pentru Pace.

CRISTEA GHEORGHE
țăran muncitor din comuna Negrești, regiunea Bacău

Cuvîntul muncitorilor de la G.A.S. — Pantelimon

Muncitorii, tehnicienii și funcționarii gospodăriei agricole de stat din comuna Pantelimon, regiunea București, s-au adunat miercuri după amiază în sala de festivități a gospodăriei, pentru a răspunde, alături de întregul nostru popor, Apelului Consiliului Mondial al Păcii. Luînd cuvîntul, muncitorul Niță Baltac a spus: „Rănile pe care mi le-a lăsat războiul trecut nu se vor vindeca niciodată. Eram tînăr și m-am întors acasă fără un picior. Nu vreau ca fiii mei sau ai tovarășilor mei de muncă să poarte întreaga lor viață rănile unui nou război. Semnez cu căldură Apelul pentru Pace și mă angajez să muncesc cu toate forțele pentru întărirea capacității de apărare a țării noastre".

Au mai luat cuvîntul numeroși alți participanți printre care Ion Pruteanu, Ion Gheorghe, Marin Murtazan și alții.

— Semnătura pe Apelul păcii — a spus funcționarul Nicolae Baltador — constituie pe lîngă angajamentul nostru de a munci cu forțe sporite pentru întărirea patriei noastre și un avertisment pentru ațîțătorii războiului atomic, că nu vor scăpa de judecata dreaptă a popoarelor dacă vor cuteza să săvîrșească asemenea crimă.

Apoi colectivul gospodăriei a semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Crește numărul semnăturilor pe Apelul Păcii

Mii de cetățeni își aștern zilnic semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, exprimîndu-și voința neclintită de a apăra pacea, împotriva pregătirii războiului atomic și pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

In cele 12 mitinguri și adunări ținute zilele acestea în satele raionului Orăștie, peste 6.000 de participanți au semnat Apelul pentru Pace.

In primele trei zile după deschiderea campaniei de semnături, în acest raion s-au strîns peste 12.000 de semnături pe Apelul de la Viena.

*

Mecanizatorii de la S.M.T. Barcănești, regiunea Ploești, semnează cu entuziasm Apelul de la Viena împotriva celor ce pregătesc războiul atomic.

In clișeu: Printre primii care semnează este și tractoristul Serghe Nicolae.

Voi lupta neobosit pentru apărarea păcii

In aceste zile, în orașele și satele țării noastre cetățeni de toate vîrstele și de diferite profesiuni semnează cu entuziasm Apelul Păcii. Alături de oamenii cinstiți din întreaga lume, cetățenii patriei noastre își ridică cu indignare glasul și spun „NU" celor ce pregătesc războiul atomic, condamnă cu tărie planurile războinice ale imperialiștilor și cer cu toată hotărîrea distrugerea stocurilor de arme atomice și oprirea fabricării acestora.

Și eu am semnat din toată inima Apelul Consiliului Mondial al Păcii, exprimîndu-mi astfel solidaritatea cu toți acei care luptă pentru pace, împotriva războiului atomic. Pentru a înfăptui sarcinile mărețe care stau în fața noastră, pentru a face ca pămîntul să dea rod spornic, noi avem nevoie de pace. Aceasta nu înseamnă însă nicidecum că noi ne temem de amenințările imperialiștilor. De va fi nevoie, poporul nostru, împreună cu popoarele din lagărul păcii și socialismului, va ști să dea riposta cuvenită agresorilor. Prin munca mea de fiecare zi, prin contribuția dată la înflorirea agriculturii noastre, cu voi căuta să întăresc neconteniț semnătura pusă pe Apelul Păcii, voi munci cu și mai multă energie pentru a îndruma țăranii muncitori din satele raionului Botoșani ca în campania de primăvară — ce va începe nu peste multă vreme — să facă toate lucrările agricole în condițiile cerute de agrotehnică. Voi lupta cu toate puterile mele pentru întărirea economică a patriei noastre, pentru pace.

Ing. agronom **CORMANU AUREL**
șeful secției agricole a sfatului popular al raionului Botoșani

PĂTRU GHEORGHE DIN ALBEȘTI...

Bordeie cu pereți din chirpici și lut întărit. Acoperișurile — din straturi îndesate de paie — ce ajungeau pînă în dreptul ferestrelor. Sub asemenea povară, bordeiele păreau că se turtesc de-a binelea că fac una cu pămîntul din care erau durate. Ici-colo, se sumețeau deasupra celorlalte, cîteva case cu pridvor, cu stîlpi din lemn încrustat cu migală, și cu acoperiș fălos din țiglă roșie: a primarului, a notarului și ale chiaburanilor. Iarna, țiglele de pe acoperișurile bogătanilor rămîneau neștirbite. Paiele de pe bordeiele celorlalți se împuținau văzînd cu ochii. Le ardeau oamenii în chip de lemne. Așa arăta satul Albești pe vremea cînd Pătru Gheorghe începuse a se ridica pe picioare la casa părintească.

Alte amintiri din acele neguroase vremi? Da. Mai are și altele, cum să nu. Tot pe o potrivă. Despre pelagră, de pildă. Lucrau oamenii pe pămînturile grofului. Cu ghiotura. Drept masă, în șase zile din cele șapte ale săptămînii, mămăligă coaptă din ajun în spuză și zeamă de varză sau de castraveți. Numai că mălaiul pe care-l da groful era muced, amar. Inghițeau oamenii un dumicat și sluchiau de trei ori. Dar cînd ciontul ascuțit al foamei îți scurmă măruntaiele, n-ai ce face. Mănînci. După o bucată de vreme, le ieșeau pe trup niște pete. Apoi se făceau bășici cu apă. Friguri, călduri și omul bolea întins pe laviță. Pînă la urmă, bășicile se umpleau cu coptură. Din cei 10 frați ai lui Pătru Gheorghe, cinci au murit secerați de pelagră.

Și despre groful Haller, castelanul locului, își amintește. Cînd a împlinit 8 ani, vechilul grofului i-a pus lui Pătru secerea în mînă: — De-amu du-te și muncește cu credință pentru domnul și stăpînul tău. S-a dus, că stăpînului nu-i poți sta împotrivă. O singură dată, cîțiva ani mai tîrziu, a încercat el să se pună de-a curmezișul voinței grofului. Trei săptămîni în beciurile castelului și biciul logofătului pe deasupra i-au muiat cerbicia.

*

...Un fir de păr alb, stingher. Apoi altul și altul, și te trezești cu tîmplele ninse. Trec anii! Copiii care abia eri gingureau, au ajuns la vremea de a trece pragul școlii. Trec anii! Război! Și tinerețea satului este mînată ca o turmă de necuvîntătoare să moară pe pămînt străin, într-un război la fel de străin de sufletele lor. Pătru, ca mai vîrstnic, a rămas să robească mai departe pe moșia boierească. Locul grofului Haller îl luaseră niște proaspeți îmbogățiți, tot atît de haini. Cînd ai patru copii, patru guri ce-ți cer de mîncare, nu stai însă la tocmeală.

Trec anii! Și hitleriștii plecați spre Răsărit în pas semeț de gîscă, se întorc fugind ca șobolanii spre vizuină. Tot mai aproape, tot mai așteptată era ziua, acea zi, după cum spunea Petöfi, marele cîntăreț al revoluției, căzut în luptele din 1849 în satul lor:

Cînd neamurile 'ncătușate
Sfărmîndu-și lanțurile vor porni 'nviate
Cu roșii fețe și cu roșii steaguri sfinte
Pe steaguri scrise-avînd aste cuvinte:
„Libertatea lumii"

*

Acum, nici o zi nu mai semăna cu cealaltă. Ca luate pe sus de o vijelie, de un avînt înnoitor, se duceau de năprasnă rînduieli ce păreau făcute să dureze tot atît cît și lumea.

Muncitori veniți de la oraș, împreună cu țăranii muncitori din comună, au măsurat pămîntul boieresc cu lanțul, au bătut țăruși și l-au dat oamenilor în stăpînire. Reformă agrară! Apoi... prima recoltă de pe pămîntul acum al tău. Sacii cu grîu și cu porumb pe care-i duci acasă. Și impasul care se ivește pentru mulți. Unde să-i pună? Doar pînă acum, pentru bruma de bucate ce-o căpătau, n-aveau nevoe de pătule. Și copiii care cresc și pe care vrei să-i dai la învățătură, să răscumperi parcă prin ei, negura minții în care tu ai fost ținut. Și ca să scoți roadă bună din pămîntul primit, trebue muncă multă, trebue mai ales vite de povară. Ce te faci Pătrule, cu ăle două gloabe de cai din bătătură?

Își rîdeau în pumni chiaburanii: — tot la noi veniți să vă milogiți pînă la urmă, amărîților.

S-a făcut auzit atunci cuvîntul partidului. Și urmîndu-l, la început mai puțini, apoi tot mai mulți, au aflat oamenii dăruire și sprijin în ceasurile de cumpănă.

Credea bunăoară Pătru că meșteșugul lucrării pămîntului nu mai are taine pentru el. La anume soroc — după datine păstrate cu sfințenie ca să nu li se piardă măre doamne amintirea — semăna, prășea și culegea. Sgiria pămîntul cu plugul, punea sămînța și dacă se deschidea băierele cerului și ploua, strîngea rod mai acătării. De nu, suduia amarnic către bolta sticloasă a cerului. Și atît. S-a înființat însă în apropiere o stațiune de mașini și tractoare. Statul le punea acum la îndemînă, fără plată împovărătoare, tractoare, semănători și batoze.

Cînd a început să urmeze și cursurile agrozootehnice din comună, cînd inginerul agronom al raionului i-a arătat negru pe alb, fără putință de tăgadă, cîtă pagubă aduce răritatul și mușuroitul și cît spor de recoltă aduc metodele noi, Pătru a înțeles cît de multe mai are de aflat. Și a învățat. Și mai învață și acum, la 50 de ani trecuți, cu aceeași rîvnă ca unul tînăr. Nu-i vorbă că are și îndemn pentru asta. Din an în an, pe măsură ce deprinde mai bine știința lucrării pămîntului, dobîndește și recolte mai bogate.

In răstimp copiii creșteau. Verona, fata cea mare, a ajuns învățătoare. Vasile, student în anul III la Facultatea de Medicină din Cluj se pregătește să devină doctor. Ceilalți doi copii sînt elevi în ultimul an al școlii medii din Sighișoara.

— Tu Ană, — îi spune cîte o dată Pătru femeii lui — parcă nu-mi vine să cred. Gîndește-te doar. Am fost zece copii la casa lui tătîne-meu. Și cu toții la un loc n-aveam atîta învățătură în cap, cît are acum pruncu nostru cel mic. Cu ce cuvinte am putea oare mulțumi partidului pentru asemenea bucurie ce o trăim în amurgul vieții?

*

Trec anii! Și acum ca și odinioară, după iarna viforoasă, primăvara umflă apele repezi ale Tîrnavei Mari. Și acum, după ce griiele s-au copt, toamna umple livezile cu poame și arămește pe dealurile din jurul Albeștilor, frunzele pădurii. Și totuși, la tot pasul întîlnești semne ale unor alte vremi, ale unor vremi noi. Bordeie cu acoperișuri din straturi de paie? nu se mai află. Mai toți și-au făcut case noi, acoperite cu țiglă sau tablă. Și Pătru la fel. Are casă cu patru camere. In curte pătul încăpător și graid. Din ăle două gloabe de cai a rămas doar amintirea. Acum la căruța lui Pătru trag doi noatenі, rotunzi ca pepenii. In graid un vițel de cîteva săptămîni tropăie pe picioare încă slăbănoage, pe lîngă vacă. Iar în curte, un mascur și o scroafă cu niște godaci după ea scurmă pămîntul mai abitir ca un plug.

Gîndurile lui Pătru? Nici ele nu au astîmpăr și aleargă după un tainic îndemn al inimii. Spre întovărășirea ce mușai trebue să ia ființă în comuna lor. Și mai departe, înspre gospodăria colectivă, spre pămînturile care se vor ține lanț, cît zarea, spre lunca mănoasă a Tîrnavei...

*

Aș fi încheiat aci povestea vieții de eri și de azi a lui Pătru Gheorghe din Albești. M-am aflat însă din nou prin aste meleaguri în zilele semnării Apelului Păcii.

Pătru Gheorghe a citit cuvintele tipărite pe Apel, care vestesc popoarelor urzelile ce se țes în umbră pentru deslănțuirea unui război atomic. Le-a citit cu luare aminte, o dată și încă o dată. A prins apoi tocul între degete și a semnat. I s-a părut însă că nu e deajuns.

— La fel de dragă ca lumina ochilor ni-i viața pe care o trăim acum — a spus el. Și de-și închipuie poftitorii de războaie că ne înspăimîntă cu armele lor, amarnic se mai înșală. Vom ști să apărăm tot ce am dobîndit cu atîta trudă.

S. LEONARD

Inițiative în munca de propagandă agricolă

Contractul de asistență agrotehnică

Țăranii muncitori, colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale din raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, aplică azi pe scară din ce în ce mai largă metodele agrotehnice avansate, obținînd recolte tot mai bune. O contribuție de seamă la răspîndirea acestor metode o avem noi, inginerii agronomi. La început, însă, nu ne-a fost de loc ușor să-i convingem pe țăranii muncitori de superioritatea metodelor științifice de lucru și să-i facem să renunțe la vechile practici dăunătoare. Țăranii muncitori ne priveau cu neîncredere. Mi-amintesc că acum trei ani, cînd, ducîndu-mă în comuna Miercurea să văd cum sînt îngrijite culturile, am îndemnat oamenii să nu mai facă mușuroi în jurul porumbului. Mulți m-au luat în rîs: „o fi bună cartea, nu zic ba, — mă apostrofau cei mai mulți — da' să nu mușuroim porumbul, să secerăm cînd abia griul a început să se coacă și cîte altele ne mai spui dumneata, parcă-s vorbe de șagă. Doară noi sîntem plugari din tată în fiu și știm a lucra pămîntul". Am stăruit însă în munca de lămurire și-ncet, încet, colectiviștii și cîțiva țărani muncitori cu gospodării individuale au pus în practică sfaturile mele.

Ceea ce îmi stînjenea însă foarte mult activitatea, nu numai mie, ci și celorlalți ingineri agronomi din cuprinsul raionului nostru, era lipsa de continuitate în muncă. Trimis într-o săptămînă la Miercurea, în alta la Daia Romînă, apoi la Petrești sau Pianu de Jos, nu reușeam să cunosc bine nici condițiile specifice și nici oamenii din comunele respective, nu puteam controla cum se aplică îndrumările pe care le dădeam. Intr-un cuvînt nu aveam o privire de ansamblu asupra mersului lucrărilor. Pe de altă parte, nici țăranii muncitori nu ajungeau să ne cunoască mai bine pe vreunul dintre noi și asta întreținea neîncrederea lor.

Un sprijin puternic am avut însă din partea organizațiilor de partid. De asemenea, în multe gospodării colective au început a fi aplicate una sau alta dintre metodele noi de lucru pe care le recomandam.

Rezultatul obținut de aceste gospodării colective i-a convins pe mulți țărani muncitori că, lucrînd pămîntul după o agrotehnică înaintată, ar putea obține recolte cu mult mai bogate. Aceasta a trezit interesul oamenilor pentru metodele științifice de muncă. Hotărîți să le aplice, țăranii muncitori și colectiviștii din comuna Miercurea au vrut întîi să se asigure că vor avea în permanență întreaga asistență agrotehnică necesară. Ei au propus atunci ca același inginer agronom să îndrume lucrările agricole din comuna lor timp de un an întreg și munca să-i fie apreciată după sporurile de recoltă ce se vor obține la hectar la toate culturile. Bine înțeles, ei se obligau să aplice cu strictețe toate sfaturile practice date de acesta. S-a născut astfel ideea contractului de asistență agrotehnică, idee care a fost repede îmbrățișată și de colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Dobîrca, Daia Romînă și altele.

Găsind justă această propunere, secția agricolă a sfatului popular raional Sebeș a repartizat fiecărui inginer agronom cîte 2—3 comune apropiate una de alta, cu care să poată încheia contracte. De pildă, eu am încheiat un asemenea contract cu gospodăria colectivă și cu țăranii muncitori din comuna Miercurea. Incă din luna ianuarie 1953, eu m-am îngrijit ca țăranii muncitori și colectiviștii să selecționeze sămînța, să repare uneltele, să transporte gunoiul de grajd la cîmp. Am putut îndruma și urmări fază cu fază arăturile, însămînțările, lucrările de întreținere și recoltarea.

Rezultatele au fost pe deplin satisfăcătoare, îndeosebi la gospodăria colectivă, unde sînt condiții pentru o largă aplicare a metodelor științifice de lucru și unde o parte din lucrări au fost executate cu mașinile S.M.T.-ului. Gospodăria colectivă a recoltat 3.300 kg de grîu de primăvară la hectar și țăranii muncitori care au aplicat întocmai sfaturile mele au obținut recolte foarte bune: cîte 2000—2200 kg de grîu la hectar, peste 700 kg de mac la hectar etc. In celelalte comune și gospodării colective din raion, ca Apoldu de Jos, Cîlnic, Gîrbova, Petrești și altele unde s-au încheiat contracte de asistență agrotehnică, s-au obținut producții sporite ca: 27.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar, 86.000 kg de sfeclă furajeră la hectar, etc.

Deși dovedită bună, această metodă de îndrumare agrotehnică n-a fost extinsă și nici măcar continuată în anul trecut.

Analizîndu-se și comparîndu-se rezultatele obținute în cei doi ani care au trecut, metoda de îndrumare agrotehnică pe bază de contract a fost reluată și extinsă în mai multe comune. Incă din primele zile ale lui ianuarie au și fost repartizate inginerilor comunele, gospodăriile colective și întovărășirile din cuprinsul raionului. Anul acesta am încheiat contract cu gospodăria colectivă din comuna Daia Romînă.

In primul rînd, m-am îngrijit să asigur în comună condițiile necesare unei bune desfășurări a pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară. Pentru aceasta, eu am îndrumat cele patru centre de reparare a uneltelor să afișeze liste de prețuri și să facă planificarea, astfel ca fiecare țăran muncitor să știe unde trebuie să vină cu uneltele la reparat. Sub îndrumarea mea, țăranii muncitori și colectiviștii au curățat și selecționat sămînța, i-au încercat puterea de încolțire și au transportat gunoiul de grajd la marginea locului.

Experiența mea de doi ani, unul în care am lucrat pe bază de contract și altul cît am lucrat din comună în comună, mi-a arătat că asistența agrotehnică pe bază de contract constituie un mijloc eficace de propagandă agricolă. Intărind, pe de o parte încrederea țăranilor muncitori în îndrumările agrotehnice, iar pe de altă parte simțul de răspundere al agronomilor, contractul de asistență agrotehnică contribuie la stabilirea unei strînse și permanente legături între aceștia. Pînă acum, în raionul nostru nu s-au încheiat încă contracte cu toate comunele. Noi sîntem însă hotărîți să extindem acest sistem de lucru pentru a-i sprijini cît mai puternic pe țăranii muncitori din raionul nostru în lupta pentru obținerea de recolte bogate.

MARASCU ALEXANDRU
Ing. agronom la secția agricolă a sfatului popular raional Sebeș

Incheierea lucrărilor sesiunii științifice a Institutului de cercetări zootehnice

Sîmbătă s-au terminat lucrările sesiunii de referate și comunicări asupra activității științifice a Institutului de cercetări zootehnice în anul 1954.

In cursul celor 12 zile cît au durat lucrările consfătuirii, oamenii de știință, cercetătorii în domeniul zootehniei din laboratoarele ICZ și stațiunilor experimentale zootehnice, precum și numeroși ingineri și tehnicieni din unitățile socialiste ale agriculturii au luat în discuție o serie de realizări ale muncii de cercetare. Cele 16 referate și 40 comunicări prezentate în cadrul sesiunii au oglindit activitatea de cercetare desfășurată în anul trecut pentru îndeplinirea sarcinilor trasate prin legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956 în RPR, precum și pentru traducerea în viață a sarcinilor izvorînd din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului.

In ultima zi a lucrărilor a vorbit tov. dr. Virgil Gligor, directorul Institutului de cercetări zootehnice, care a făcut o analiză a lucrărilor sesiunii și a arătat sarcinile de viitor ce revin cercetătorilor Institutului și stațiunilor experimentale zootehnice pentru sprijinirea dezvoltării continue a agriculturii noastre.

In încheierea lucrărilor tov. Marin Stancu, prim locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a arătat necesitatea ca oamenii de știință din domeniul zootehniei să lege și mai strîns activitatea lor de cercetare de problemele practicii agricole.

FOILETON

„Organizare clasa I..."

Piesă în 4 acte cu mai mulți birocrați și un epilog.

PERSONAJELE:

Vrabie Sofronie, directorul Bazei de aprovizionare nr. 9 — Ovidiu, regiunea Constanța;
Soare Paraschiv, șeful Serviciului de aprovizionare și desfacere al aceleeași baze (fost plutonier major);
Boränescu Petre, verificator și președintele comitetului de întreprindere al Bazei;
Munteanu Tănase, magazioner;
Olteanu Gheorghe, directorul S.M.T.-ului „Remus Opreanu";
Dumitrescu Cezar, achizitor de materiale la S.M.T.-Ostrov.

Acțiunea se petrece în sala de așteptare, în care nu se găsește nici un scaun, de lîngă biroul șefului Serviciului de aprovizionare și desfacere.

ACTUL I

(se petrece în luna decembrie 1954)

Olteanu (către tov. Soare, căruia îi prezintă o listă de piese de schimb):
Iată lista: cercetați
Fișele și ne-aprobați.
Că-n decembrie sîntem,
Nu mai vrem să-ntîrziem.

Soare: Ochelarii să-mi așez
Ca să mă documentez
Fiindcă noi, măi frățioare,
Fără de... documentare
Nu dăm nici o aprobare:
Avem doar planificare...
Rulmenți n-avem; nici buloane.
Nici carcasă, nici coroane.
Pentru diferențial.

Olteanu: Eh, așa bază halal,
Nici măcar n-ați cercetat
Lista și-ați și rezolvat...
Bine v-ați organizat!

Soare: Ce vorbești de-organizare
Să te-audă vreun cutare?
Vrei să ne-nveți pe noi oare
Cum se dă o aprobare?
Ia făceți stînga-mprejur
(Că doar daia am fost „majur")...

ACTUL II

(după o oră)

Olteanu (către tov. Vrabie):
La timp tocmai vă iviți.
Toți sîntem nemulțumiți.
De vreo săptămînă stăm
Piesele să căpătăm.
Delegații, ici prezenți,
Au devenit... permanenți...
Stau, și stau, tot stau în lege...
Iar motoarele-s betege.
Cît să tot stea, așadar?
Pîn'la mijloc de ianuar'?

Vrabie: Cum se poate să-ndrăzniți
Baza-n ăst chip s-o... bîrfiți?
Doară ne-am organizat
„Clasa-ntîi". Ce n-ați aflat?
Tot ce se cere noi dăm,
La moment „executăm"...

Olteanu: Dar, ia spuneți, de ce oare
„Alta-i" la planificare?

Vrabie: Eh, cu Soare ăsta, frate,
Lucrurile merg pe roate,
Nu formăm un prea bun cuplu.
Cum vedeți, eu sînt mai... suplu.
Rulmenți cereți? Vreți buloane,
Și carcase, și coroane?
Se aprobă tot, bădie,
Treceți pe la magazie.

ACTUL III

(se petrece în ziua de 5 februarie 1955)

Olteanu (către tov. Soare):
Am venit iar, să trăiți,
După piese... cum ne știți...

Soare: Să vedem cîte repere
Ați pus în... aliniere?
Simeringuri... ne lipsesc,
Role, nu se mai... găsesc,
Tub de cauciuc nu am,
Nici rotor pentru dinam...

Olteanu: N-aveți? Poate să mai fie
Unul, două-n magazie,
Luați fișa, cercetați,
Inainte s-aprobați.

Soare: Guraaa! Dreepți! Asta... culcat
(Na, că iar m-ați încurcat...)
Tot ce am în... buzunar
Scrie doar ici, la dosar!

Olteanu: Nu prea credem. Ia veniți
In depozit să priviți:
In grămadă, știți voi oare,
Că zac chei, radiatoare,
Peste-o mie de repere
Chiar din cele ce se cere?

Borănescu (verificator al Bazei):
Astea-s, din cîte-am aflat,
Cele ce-am „restructurat".
Dar... nu le-am „catalogat"!...

Dumitrescu (în șoaptă, către Soare):
Zău, de inima te lasă,
Dă-mi și mie o chiulasă,
Că...

Soare: Vorbește mai încet...
Dumitrescu: Uite, am devenit atlet.
De-o să tot alerg așa,
Trec și proba G.M.A....

Soare: Nu avem... pe loc repaus!
N-am primit nici un adaus,
Doar ți-am scris pe listă: Nu!
Ce îmi tot scoți sufletu'?

Olteanu și
Dumitrescu: Nici o grijă frățioare,
Ți-l lăsăm ici în... dosare!

ACTUL IV

(după o oră)

Dumitrescu (către magazionerul Tănase Munteanu):
Va să zică, măi Tănase,
Ai în raft, ici, trei chiulase.
Păi să chiui cît mi-e gura:
Fă-mi pe loc, frate, factura.
Văzuși că cei din birou
Habar n-au ce-i în depou...
Că rulmenți mi-au aprobat,
Dar prin rafturi n-am aflat...
Cînd aprobă, însfîrșit,
Este... dar s-a isprăvit!
Iar cînd scrie „ne lipsește",
Totu-n rafturi se găsește...

EPILOG

Intre timp mai mulți delegați de la S.M.T.-Hagieni, Valu lui Traian, Casimcea, G.A.S.-Ciocîrlia și altele s-au adunat la ghișeul biroului planificării și au prins a cînta, pe binecunoscuta melodie, următoarele:

Vine primăvara, vine,
Dar la Bază, ce rușine,
E îngheț și iarnă grea
In toată conducerea...
Piesele — cin' să le știe? —
Stau mormane-n magazie,
Dar vezi, la planificare
„Nu există" în dosare...
D'aia noi ne-am sfătuit
Și iată ce ne-am gîndit:
Fără nici o amînare
Să se facă cercetare
Bazei de aprovizionare.
Să fie scoși, însfîrșit,
Cei ce s-au mucegăit,
Stînd tot timpul, cum ți știi,
Tot cu nasul în hîrtii...

AL. RAICU

Mari avantaje prin contractări de animale

* *

A chibzuit bine moș Haralambie

In una din serile lui august ale anului trecut, moș Haralambie Negrescu a venit acasă mai vesel ca în alte dăți.

— Să știi, nevastă, că mîine am să închei și eu contract cu statul ca să îngraș boulenii noștri și să-i vînd, i-a spus el femeii, de cum a trecut pragul.

— Ți-ai pierdut pe semne mințile — se oțărî ea. Dacă ai de gînd să vinzi boii, du-i la tîrg unde sînt mulți cumpărători și-o să-ți dea pe ei bani frumoși.

Impotrivirea babei îl făcu pe moș Haralambie să pregete. Vedea însă cum zilnic tot mai mulți țărani muncitori din sat încheie contracte cu statul pentru a îngrășa vite. Cînd a văzut că Spiridon Andrițoiu, despre care tot satul știe că-i un om chibzuit, încheie și el contract pentru un bou, n-a mai răbdat.

— Știi ce, Leonoro, vrei, nu vrei, eu tot am să închei contract pentru bouleni. De ce să nu fim și noi în rînd cu oamenii?

— Fă cum știi, i-a răspuns bătrîna îmbufnată. Numai să nu te căiești.

Și moș Haralambie încheind contract cu statul nu s-a căit.

*

In una din serile trecute, la căminul cultural din comuna Bălănești, regiunea Craiova, se strînseseră mulți țărani muncitori pentru a asculta noua Hotărîre a guvernului și partidului în legătură cu contractările de animale. Moș Haralambie venise printre primii. După ce a ascultat cu luare aminte Hotărîrea, a luat și el cuvîntul:

— După cîte pricep eu, oameni buni, această Hotărîre a guvernului și partidului ne aduce nouă țăranilor muncitori care încheiem contracte cu statul și mai mari foloase. Cum știți, eu am încheiat contract și anul trecut și nu-mi pare rău.

Apoi, cu mișcări domoale, moș Haralambie despături o hîrtie pe care avea notat tot ce primise pentru boii livrați și începu să citească. Iată cîte foloase am avut eu de pe urma boilor pe care i-am predat statului. Știți c-au fost boi cam slabi și nu tocmai tineri. La încheierea contractului cîntăreau 860 kg, am primit atunci o arvună de 1.100 lei. Astă-toamnă cînd am predat boii, ei cîntăreau 1.010 kg și am mai primit 1.904 lei. Deci în total 3.004 lei. Cu banii primiți, mi-am cumpărat altă pereche de boi. Tot slăbuți, dar tineri. Și asta nu-i totul. Am mai fost scutit de o parte din cota de porumb boabe și de carne de vită. In afară de aceasta am mai primit talpă și piele din care mi-am făcut încălțăminte și am putut cumpăra de la cooperativă scîndură și alte mărfuri trebuincioase gospodăriei mele.

Hotărîrea pe care o citirăm ne va aduce cîștiguri și mai mari. Dacă de pildă voi livra statului la vară boii pe care îi am, chiar dacă nu voi izbuti să-i îngraș mai mult decît pe cei de anul trecut, deci vor fi de categoria semigrasă, și tot voi primi pentru ei 5500 lei: 4 lei de fiecare kg, plus sporul de un leu la kg fiindcă îi predau vara. Pe lîngă asta, voi fi scutit la colectări de 250 kg porumb, 70 kg carne și voi putea cumpăra de la stat piele pentru încălțăminte și talpă.

Eu, tovarăși, spuse în încheiere moș Haralambie, am socotit să închei chiar acum contract pentru cei doi boi ai mei pe care o să-i îngraș și o să-i livrez la vară.

— N-o să te mai certe tușa Leonora, moș Haralambie?, glumi careva din sală.

Bătrînului nu i-a plăcut întrebarea. Dar știe de glumă, așa că nu s-a supărat.

— N-o să mă mai certe, oameni buni, că în cele din urmă a priceput și ea că prin contractări cu statul n-avem decît de cîștigat.

Ion Sbîrciog
corespondent

Sînt hotărît să iau premiu

In anul ce trecu, pe la începutul lunii iulie au sosit în satul nostru cîțiva delegați ai oficiului raional de achiziții și contractări din Sighișoara. Au încheiat oamenii multe contracte pentru îngrășarea de bovine și de porci. Unul dintre delegați mi-a arătat atunci ce foloase aș avea dacă m-aș angaja și eu, prin contract, să vînd statului un porc. Cînd am văzut că aș avea numai de cîștigat, i-am spus că vreau și eu să închei contract.

— Dar nu pentru unul — i-am zis eu delegatului. Dacă-i vorba de făcut treabă bună, s-o facem pe de-a-ntregul. Trece-mă cu doi porci.

Asta s-a întîmplat pe la mijlocul lui iulie. Unul din porci avea 50 kg, cel de al doilea 90 kg. I-am pus pe mîncare bună și am avut grijă de curățenia lor și a cotețului. Porcii creșteau văzînd cu ochii. Erau din soi bun, de Bazna. După trei luni de zile, la 11 noiembrie, i-am predat pe amîndoi. Primul crescuse de la 50 kg la 178 kg, iar al doilea de la 90 kg la 200 kg. Am încasat bani buni atunci: pentru primul, 1.780 lei, iar pentru al doilea, 2.400 lei. M-am sfătuit cu nevasta cum să-i rostuim. Cu 2.400 lei am cumpărat în tîrg o vacă de 3 ani din rasa Siementhal. Chiar acum o săptămînă a fătat un vițel de toată frumusețea. Cu restul de bani am cumpărat, prin comerțul de întîmpinare, o pereche de cizme și una de bocanci pentru mine, pantofi pentru nevastă, zahăr, ceva materiale de construcție și mi-au rămas și pentru aldămaș. Și astea n-au fost singurele foloase. Din cota de carne pe care trebuia s-o dau în anul trecut, mi s-a redus mai mult de jumătate și din cota de cartofi mi s-a redus mult.

Cînd am citit în ziare Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziții de animale, m-am hotărît ca anul ăsta să contractez 3 porci în loc de doi, cum avusesem de gînd, căci statul acordă acum avantaje și mai mari crescătorilor. Pentru primul am și încheiat contract. Acum porcul are 100 kg. Peste 4 luni — cînd va trebui să-l livrez — va avea sigur 250 de kile. Atît de bine îl voi îngriji încît să mă pot bucura și de un premiu în unelte agricole, așa cum scrie în Hotărîre că vor primi cei care vor preda porcii la asemenea greutate.

In luna mai am să mai contractez încă doi porci. Cu banii ce i-oi lua, vreau să-mi cumpăr scînduri, țiglă și cuie ca să ridic un grajd încăpător, să pot crește mai multe vite. Și în casă vreau să-mi mai cumpăr o seamă de lucruri.

Sînt sigur că din cîștigul pe care îl voi obține voi izbuti să le fac pe toate astea și îmi pare bine să știu că munca mea va fi de folos și oamenilor muncii de la oraș, că va contribui la o mai bună aprovizionare a lor cu carne și grăsime.

ZAHARIA POVARIU
țăran muncitor, satul Florești, regiunea Stalin

Au încheiat contract pentru îngrășarea și livrarea a 100 de porci

Gospodăria colectivă din comuna Acîș, regiunea Baia Mare, a realizat anul trecut venituri frumoase de pe urma porcilor pe care i-a livrat statului în baza unui contract.

In afară de 149.000 lei, prețul porcilor, ei s-au bucurat și de multe alte avantaje ca reducerea simțitoare a cotelor de cereale și de carne datorate statului sau dreptul de a cumpăra diverse produse industriale la preț redus.

Cunoscînd recenta Hotărîre a partidului și guvernului, prin care crescătorilor de animale ce încheie contracte cu statul li se acordă avantaje și mai mari ca pînă acum, colectiviștii din Acîș au încheiat de curînd contracte pentru îngrășarea și livrarea unui număr de 100 de porci, pe care s-au angajat să-i livreze la categoria grasă.

Sever Stoia
corespondent

Adunările generale de dări de seamă și alegeri, mijloc de întărire a gospodăriilor colective

O cotitură în viața gospodăriei colective din Bălțați

Către sfîrșitul lunii ianuarie, la sediul gospodăriei colective din comuna Bălțați, raionul Tg. Frumos, becurile electrice ardeau pînă noaptea tîrziu. Ajutați de un colectiv de tehnicieni și îndrumători-organizatori de la sfatul popular raional și de la S.M.T.-Tg. Frumos, consiliul de conducere al gospodăriei și cîțiva colectiviști fruntași lucrau la întocmirea dării de seamă. In același timp, membrii comisiei de revizie verificau cu de-amănuntul starea tuturor bunurilor gospodăriei și operațiile contabile, trăgînd totodată concluziile necesare asupra felului cum și-a îndeplinit sarcinile consiliul de conducere.

Cînd aceste pregătiri s-au apropiat de sfîrșit, la sediul gospodăriei a fost afișat un anunț care înștiința pe colectiviști că peste 5 zile va avea loc adunarea generală, în cadrul căreia se va prezenta darea de seamă a activității desfășurate în anul 1954 și se vor alege noile organe de conducere a gospodăriei.

Colectiviștii așteptau cu multă nerăbdare acest important eveniment din viața gospodăriei lor. Pe cei mai mulți dintre ei îi frămîntau adesea unele probleme a căror rezolvare nu o putuseră afla. De ce oare gospodăriile colective din vecinătate, cum ar fi cele din Buznea, Hărpășești și altele, au obținut anul trecut roade mai îmbelșugate decît ei? Doar pămîntul colectivei din Bălțați este gras și tot atît de roditor ca și al celorlalte gospodării colective. De ce oare fermele lor de creștere a animalelor, create cu cîțiva ani în urmă, grădina de legume, stupina nu le aduc veniturile bănești așteptate? Nădăjduiau că prin discuțiile ce vor avea loc pe marginea dării de seamă se vor lămuri aceste probleme și, totodată, se va stabili ce este de făcut pentru ca gospodăria lor să devină fruntașă.

Incă din primele ceasuri ale dimineții de 5 februarie, ziua stabilită pentru ținerea acestei adunări, colectiviștii au început a se aduna în sala cea mare a căminului cultural din comună.

Cînd președintele gospodăriei începu să dea citire dării de seamă, freamătul din sală se potoli cu desăvîrșire. Toți colectiviștii ascultau cu atenția încordată. In darea de seamă se arătau amănunțit realizările și lipsurile care au existat în activitatea gospodăriei în anul 1954. Astfel, la unele culturi, cum ar fi, de pildă, la orz și ovăz, colectiviștii au obținut producții mulțumitoare. De asemenea, în sectorul zootehnic ei au dobîndit de la vacile gospodăriei o producție medie de lapte care depășește cu aproape 700 de litri producția planificată, iar de la fiecare oaie, o producție de lînă medie anuală de peste 3 kg. In decursul anului 1954, numărul animalelor a crescut cu încă 6 vaci, 120 de oi, 33 de porci etc.

Așa cum s-a arătat în darea de seamă, rezultatele dobîndite sînt însă mult sub posibilitățile reale de dezvoltare pe care le are gospodăria. Așa de pildă, la unele culturi ca, de exemplu, la grîu, porumb, mazăre, s-au dobîndit recolte slabe. Tot astfel în sectorul zootehnic s-au obținut producții scăzute la lapte de oi, miere și altele, iar în ceea ce privește construcțiile gospodărești planificate nu s-a făcut nimic pentru ridicarea lor, deși în gospodărie se afla materialul necesar.

De asemenea, darea de seamă a scos la iveală și alte lipsuri care au existat în activitatea gospodăriei, cum ar fi nerespectarea, în unele cazuri, a democrației interne, nepăsarea față de bunul obștesc, lipsa de sprijin din partea organelor agricole și în special din partea S.M.T.-ului Tîrgu Frumos, care a făcut lucrări de proastă calitate pe ogoarele gospodăriei și altele.

Fiind bine alcătuită și cuprinzînd toate problemele privind activitatea de peste an a gospodăriei, darea de seamă a constituit o largă bază de discuții. Luînd cuvîntul, cei peste 40 de colectiviști înscriși la discuții au dezvăluit adevăratele cauze ale lipsurilor și greutăților care au frînat dezvoltarea gospodăriei lor.

Ei au criticat cu mult curaj munca consiliului de conducere care s-a făcut vinovat în mare măsură de proasta organizare a treburilor obștești. De pildă, comunistul Manole Constantin a arătat că una din principalele cauze care au dus la frînarea dezvoltării gospodăriei a fost nerespectarea de către consiliul de conducere a democrației interne. Președintele gospodăriei lucra de unul singur, luînd de multe ori hotărîri fără să țină seama de părerea celorlalți membri din consiliul de conducere sau a adunării generale. Așa se explică faptul că în cursul unui întreg an nu s-au ținut decît 2—3 adunări generale. O parte din membrii consiliului de conducere, luînd exemplu de la președinte, nu cereau părerea colectiviștilor pentru rezolvarea unor probleme deosebit de importante pentru viața gospodăriei. Desigur că în asemenea condiții nici colectiviștii nu duceau la îndeplinire hotărîrile luate peste capul lor.

Ca urmare a lipsei de organizare a muncii, unele lucrări agricole principale nu s-au efectuat la vreme. Bunăoară, porumbul a fost prășit abia de două ori. Consiliul de conducere nu a manifestat nici o preocupare pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Din această cauză, metode ca însămînțarea culturilor de prășitoare în cuiburi așezate în pătrat, polenizarea artificială suplimentară și altele nu sînt încă cunoscute în gospodărie. Toate aceste lipsuri — a spus colectivistul Costache V. Ion — au făcut ca în gospodăria noastră să nu se poată culege în anul trecut roadele pe care le pot da pămînturile noastre. Vinovați de această situație nu sînt numai membrii consiliului de conducere, care veneau la lucru abia către ora prînzului, ci și noi purtăm o mare vină fiindcă ne-am cam lăsat pe tînjală.

Multe alte fapte au fost date în vileag la această adunare generală. Așa, bunăoară, colectivistul Rusu Gh. a arătat că conducerea gospodăriei, în frunte cu președintele, a manifestat o neglijență condamnabilă față de proprietatea obștească. Acest lucru se vede din faptul că o parte din materialele de construcție aduse în gospodărie pentru ridicarea unui grajd, a unei remize și a atelierului de fierărie-lemnărie au fost lăsate să se irosească. Unii colectiviști nu îngrijesc cum se cuvine atelajele pe care le au în primire. De aceea, multe căruțe ale gospodăriei nu mai sînt bune de nimic. Față de această situație consiliul de conducere n-a luat nici un fel de măsuri.

Și așa, pînă tîrziu spre miezul nopții, unul după altul, colectiviștii au analizat cu ascuțit spirit critic și autocritic munca desfășurată în cursul anului care a trecut.

Ei au hotărît apoi, în unanimitate, schimbarea președintelui și a celorlalți membri din consiliul de conducere care s-au dovedit a fi necorespunzători sarcinilor de mare răspundere încredințate de către membrii gospodăriei colective. In noul consiliu de conducere au fost aleși colectiviști fruntași ca Popa Gh. Gheorghe, Vîrgă Nicolae, Florica Roman și alții, care, prin munca lor, au fost exemplu de hărnicie, cinste și pricepere, care au dovedit prin fapte că luptă pentru întărirea gospodăriei colective.

Pe baza propunerilor făcute de colectiviști, noul consiliu de conducere a supus adunării generale un plan de măsuri a căror aplicare în viață va asigura succesul campaniei agricole de primăvară, etapă hotărîtoare a bătăliei pentru recolte bogate. In acest plan au fost prevăzute sarcini concrete, repartizate pe oameni, privind diferite lucrări, ca, de pildă, reorganizarea brigăzilor permanente de producție, intensificarea reparării inventarului agricol, condiționarea semințelor și altele, în vederea desfășurării în cît mai bune condiții a lucrărilor agricole de primăvară.

Scoțînd la iveală lipsurile și greutățile întîmpinate în muncă și făcînd propuneri concrete pentru înlăturarea lor și pentru îmbunătățirea serioasă a muncii, alegînd o conducere nouă, capabilă să aplice întocmai prevederile statutului, să mobilizeze pe toți colectiviștii în lupta pentru sporirea producției agricole, adunarea generală de dare de seamă și alegeri a colectiviștilor din Bălțați a constituit o adevărată cotitură pe calea întăririi și dezvoltării continue a gospodăriei lor.

Cînd sprijinul organelor de îndrumare e formal

Cu totul altfel s-au petrecut lucrurile la gospodăria colectivă „Scînteia" din satul Berlești, comuna Mircea Vodă, regiunea Galați.

La această gospodărie nu s-au luat din vreme măsurile necesare pentru ca adunarea generală de dare de seamă și alegeri să constituie cu adevărat un prilej de analiză serioasă a întregii munci depuse în anul trecut, un mijloc de antrenare a tuturor colectiviștilor la discutarea problemelor principale privind creșterea producției agricole și întărirea organizatorică a gospodăriei lor. Astfel, darea de seamă a fost întocmită superficial, în mare grabă — doar cu cîteva ore înainte de începerea adunării generale — de către îndrumătorul contabil de la sfatul popular raional, tov. Dumitrașcu Avram, împreună cu președintele gospodăriei.

Fiind alcătuită în pripă și fără participarea celorlalți membri ai consiliului de conducere și a colectiviștilor fruntași, darea de seamă n-a reușit să cuprindă și să analizeze așa cum se cere întreaga activitate a gospodăriei colective în timp de un an. Așa, bunăoară, darea de seamă nu s-a referit de loc la o serie de probleme foarte importante, cum sînt întărirea și dezvoltarea avutului obștesc, felul cum a fost sprijinită gospodăria de către organele agricole și de stat. Alte probleme ca respectarea statutului și a democrației interne a gospodăriei colective, modul cum au muncit consiliul de conducere și colectiviștii, au fost tratate superficial, fără a se scoate la iveală cauzele lipsurilor care au frînat dezvoltarea gospodăriei colective.

Lipsa de preocupare față de buna desfășurare a adunării de dare de seamă și alegeri la această gospodărie s-a vădit și din faptul că membrii comisiei de revizie nu au fost îndrumați să facă verificarea activității gospodărești și financiare a consiliului de conducere și a celorlalți membri din conducerea și administrația gospodăriei. Din această cauză, comisia de revizie nu a putut să prezinte raportul său de activitate în fața adunării generale, așa cum prevede statutul.

Un alt aspect care arată subaprecierea importanței adunării generale de dare de seamă și alegeri la această gospodărie este și acela că data hotărîtă pentru ținerea adunării a fost anunțată colectiviștilor abia cu 2 zile înainte.

Felul defectuos în care a fost întocmită darea de seamă — pe de o parte — și slaba organizare a adunării generale — pe de altă parte — au dus la situația ca la discuții să participe un număr foarte mic de colectiviști. Desigur că în asemenea condiții nu s-a putut dezvălui o parte din lipsurile existente în activitatea gospodăriei, ca, de pildă rămînerea în urmă a gospodăriei în ce privește dezvoltarea ramurilor de producție aducătoare de mari venituri, neaplicarea pe scară largă a măsurilor agrotehnice înaintate, etc.

De această situație se face vinovat, în mare măsură, și comitetul executiv al sfatului popular raional Filimon Sîrbu, care în ultima vreme, în mod cu totul nejustificat, n-a dat nici un fel de sprijin tehnic sau organizatoric acestei gospodării colective. Această lipsă de îndrumare explică în mare parte de ce la gospodăria colectivă „Scînteia" pregătirile pentru campania agricolă de primăvară sînt foarte mult întîrziate. Punînd capăt modului birocratic de îndrumare a unor gospodării colective, comitetul executiv al sfatului popular raional are obligația să dea — prin organele sale — un sprijin concret, susținut și competent tuturor gospodăriilor colective, ajutîndu-le să înlăture operativ lipsurile și greutățile întîmpinate și să-și îmbunătățească serios activitatea în toate sectoarele. Mai ales acum, în preajma muncilor agricole de primăvară, tehnicienii și inginerii agronomi ai sfatului popular raional trebuie să acorde un sprijin puternic noilor organe de conducere ale gospodăriilor colective în vederea terminării grabnice a tuturor pregătirilor menite să asigure succesul deplin al campaniei agricole de primăvară.

C. POPA și N. IANCU

Terminarea grabnică a pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară — sarcină de căpetenie

IN PREAJMA PRIMAVERII

Incă nu se împrăștiaseră bine cețurile dimineții de iarnă. Mergînd pe drumul ce duce de la gara Ianca-sat, raionul Brăila, spre centrul comunei cu același nume, mă oprii în fața unei fierării din curtea căreia răzbăteau sunetele de nicovală și zvon de glasuri.

„Harnici gospodari, gîndii. Au pornit la treabă cu noaptea în cap".

Intrînd pe poarta fierăriei, privirile îmi fură atrase de o mulțime de pluguri, boroane și semănători în jurul cărora trebăluiau cu sîrg zeci de oameni. După ce le-am dat binețe, am legat vorbă cu unul din cei de față care însemna ceva într-un carnețel.

— Unde l-aș putea găsi oare pe președintele întovărășirii agricole din comuna dvs.?

— Pe Mănăilă Petrache îl căutați? Apoi chiar eu sînt! Și toți aceștia sînt membri ai întovărășirii noastre.

Și în timp ce își nota în carnet numărul și felul uneltelor reparate, președintele întovărășirii din comuna Ianca îmi povesti despre felul cum se pregătesc membrii acestei întovărășiri în vederea muncilor agricole de primăvară.

— Apoi, putem să spunem că sîntem aproape gata cu reparatul uneltelor și atelajelor. Intovărășiții noștri au reparat pînă acum, la cele 7 centre din comună, peste 80 de pluguri, 90 de boroane, 28 de prășitori, 6 mașini de semănat și toate cele 100 de căruțe. In vreo 2—3 zile terminăm și ce ne-a mai rămas de reparat.

Tot vorbindu-mi despre pregătirile pentru campania de primăvară, președintele mă conduse într-o curte, nu departe de centrul de reparații, unde alți întovărășiți lucrau de zor la condiționarea semințelor de cereale cu ajutorul celor două selectoare puse la dispoziție de către stațiunea de mașini și tractoare din apropiere. Șiruri de căruțe pline cu saci așteptau rîndul la selectoare.

— In anul acesta, spuse președintele, am hotărît să punem în pămînt numai sămînță bine aleasă și tratată.

Spre miezul zilei, după ce am vizitat și celelalte centre de reparații din comună, am ajuns la casa președintelui, unde întovărășiții au organizat un centru pentru proba de germinație a semințelor. Aici, într-o încăpere bine aerisită și călduroasă, erau așezate cu grijă pe policioare mai multe lădițe în care răsăriseră, vioaie și viguroase, diferite plante ca: porumb, orz, ovăz, floarea-soarelui, mazăre și altele.

Intovărășiții Bațna Ilie și Costică Medișan lucrînd împreună cu meșterii fierari la repararea uneltelor agricole

— Sînt din stocul de semințe pe care le-am selectat în primele zile, îmi explică președintele. Procentul lor de încolțire trece de 95 la sută.

In după amiaza aceleași zile, președintele și alți cîțiva întovărășiți m-au luat cu ei la cîmp să vedem starea culturilor semănate în toamnă. Cît vedeai cu ochii, de o parte și de alta a drumului, se întindeau covoare verzi de grîu înalt ca de o palmă, des cum îi peria. Nu departe de semănături, pe locurile ogorite din toamnă, întovărășiții descărcau din căruțe gunoi de grajd bine putrezit, făcîndu-l grămezi.

— Pînă acum am cărat cîteva sute de tone de gunoi, vorbi președintele. Vrem să îngrășăm cît mai bine locurile, îndeosebi cele pe care vom cultiva bumbac și porumb.

Cînd ne-am întors în sat, umbrele înserării coborau pe nesimțite, învăluind casele și ulițele. Ne-am oprit la sediul întovărășirii, unde se strînseseră membrii comitetului de conducere și cîțiva întovărășiți pentru a lucra la întocmirea dării de seamă asupra activității desfășurate în anul 1954. In curînd, în întovărășire se va ține adunarea generală pentru darea de seamă și alegerea noului comitet de conducere.

Făcînd bilanțul muncii lor depuse de-a lungul anului care a trecut, întovărășiții din comuna Ianca au prins a discuta și despre măsurile pe care le vor lua în cursul acestui an pentru a smulge pămîntului roade cît mai bogate.

— In anul acesta, îmi spune președintele, ne-am hotărît să folosim pe scară și mai largă metodele agrotehnice înaintate despre care ne învață agronomii la cursul agro-zootehnic. Așa, bunăoară, vom însămînța porumbul și floarea-soarelui pe întreaga suprafață numai în cuiburi așezate în pătrat și le vom prăși de cîte 3—4 ori. Și polenizare suplimentară vom face, încheie președintele.

Tîrziu, spre miezul nopții, cînd liniștea se lăsase peste sat, membrii comitetului de conducere al întovărășirii au pornit spre case, hotărîți ca în ziua următoare să continue cu și mai multă însuflețire pregătirile în vederea cîștigării bătăliei pentru recolte bogate.

N. I.

Fac arături pentru însămînțări

Profitînd de timpul frumos din ultimele zile, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Breasta, raionul Craiova, au început arăturile de primăvară. Brigada tractoristului Ghica Grigore, fruntașă și în muncile de reparații, este prima și la arături. Tractoriștii Vasile Ionescu, Cadă Argatul și ceilalți membri ai brigăzii muncesc cu mult elan, hotărîți să-și mențină titlul de fruntași pe stațiune. Harnicii tractoriști se folosesc de fiecare zi bună de lucru pentru a executa cît mai multe arături în vederea însămînțărilor de primăvară.

L. Solomon
corespondent

*

Folosind timpul frumos din ultimile zile, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Salonta, regiunea Oradea, au început arăturile pentru însămînțările de primăvară. Colectiviștii din comuna Madăraș, de exemplu, care au terminat primii pe raion repararea uneltelor și mașinilor agricole, au fost și primii care au ieșit la arături. In numai trei zile, brigăzile conduse de Ioan C. Pop, Petru Nuț și Alexandru Magyaroș au executat arături pe o suprafață de 25 ha ce va fi însămînțată cu grîu și orz de primăvară. Exemplul colectiviștilor din Mădăraș a fost urmat de colectiviștii din Ianoșda și Ghiorac, ca și de țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Cefa, Gepiu, Batăr și Tinca care au început arăturile pentru însămînțările de primăvară.

Totodată colectiviștii și țăranii muncitori din raionul Salonta au transportat la cîmp aproape 400 tone de gunoi de grajd.

NE VORBESC FRUNTAȘII DIN AGRICULTURĂ

Voi respecta toate regulile agrotehnice la cultura bumbacului

GUȚA GHEORGHE
țăran muncitor din comuna Aprozi, regiunea București

De cînd a apărut Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la contractările de plante tehnice, mulți țărani muncitori de pe la noi mă întreabă cum am făcut de am recoltat anul trecut 900 kg de bumbac la hectar, din care 770 kg de calitatea I și 100 kg de calitate superioară. A fost într-adevăr cea mai bună recoltă de bumbac din comuna noastră și mi-a adus venituri frumoase.

Bumbac, eu am cultivat și în 1953. Atunci însă n-am scos decît vreo 400 kg de puf la hectar. Intrebîndu-i pe agronomii de la raion care veneau pe la noi în comună, cum aș putea dobîndi o producție mai mare la hectar, aceștia mi-au arătat că recolte bogate de bumbac fără respectarea regulilor agrotehnice nu se pot obține. De aceea, în 1954 am lucrat așa cum m-au învățat ei.

Am ales pentru bumbac cele două hectare pe care le am la marginea satului. Pamîntul acesta este lutos și rădăcinile plantelor străbat mai ușor prin el. Am arat locul de cu toamnă la 25 cm. adîncime introducînd o dată cu arătura și gunoi de grajd bine putrezit. In primăvară, îndată ce pămîntul s-a zvîntat, l-am lucrat cu netezitoarea. Semănatul l-am făcut cu mașina, în primele zile ale lunii mai, punînd în brazdă semințe tratate cu acid sulfuric. Peste vară am îngrijit bine plantele.

Unii țărani muncitori care puseseră și ei bumbac îmi ziceau:

— N-ai făcut două prașile, măi Gheorghe? Cîte vrei să mai dai?

Eu însă am căutat ca tot timpul pămîntul să fie curat de buruieni, așa că am făcut patru prașile, la 2—3 săptămîni una de alta. Așa cum m-au învățat agronomii, cînd a venit vremea eu am cîrnit și ciupit bumbacul. Culesul l-am început după 15 octombrie.

Mare mi-a fost bucuria, cînd, după terminarea culesului, am constatat că obținusem 900 kg de bumbac la hectar.

Vecinii mei, cum ar fi Dan N. Dumitru și alții, care nu făcuseră decît 2 prașile, au strîns numai 600 kg de puf la hectar.

Din recolta dobîndită — 1.800 kg de puf — 200 kg a fost bumbac de calitate superioară, 1.540 kg calitatea I și 60 kg calitatea a II-a.

Recolta obținută anul trecut însă nu mă mulțumește. Acum m-am încredințat că respectînd regulile agrotehnice, aș putea obține o producție și mai mare. Anul trecut, îndată după semănat, eu n-am distrus crusta, iar de rărit m-am îngrijit în prea mică măsură. Anul acesta voi face temeinic și aceste lucrări. De asemena, în cursul vegetației voi da și îngrășăminte chimice (azotat de amoniu) — așa cum au făcut colectiviștii din Radovanu și Soldanu — și voi face 5 prașile, ca astfel să mențin pămîntul fără nici o buruiană în jurul plantelor.

Potrivit prețurilor stabilite prin Hotărîrea din 3 februarie, chiar dacă aș strînge o recoltă ca cea de anul trecut și tot aș primi cu mult mai mult, adică aproape 10.000 lei. Dar eu știu că muncind așa cum am arătat că sînt hotărît să fac, voi avea o recoltă cu mult mai bogată.

Peste 7.500 kg de cînepă (tulpini) la hectar

BALOGH ALEXANDRU
șeful brigăzii a VI-a de cîmp din gospodăria agricolă colectivă „Inainte", comuna Berveni, regiunea Baia Mare

Anul trecut, în gospodăria noastră s-a cultivat cînepa pe o întindere de 270 de hectare, dintre care 42 i-au revenit brigăzii mele.

Ca și la celelalte culturi, am căutat să aplic întocmai cele învățate la școala de brigadier, pe care o absolvisem, cît și sfaturile tov. Popa Eugen, inginerul gospodăriei noastre.

Pentru cînepă s-a repartizat un teren foarte roditor, care înainte fusese cultivat cu cartofi.

In toamnă, au venit tractoriștii de la S.M.T.-Carei și au arat terenul la 20-25 cm. adîncime. Din experiență și din cele citite în broșuri, știam despre cînepă că are nevoie de cît mai multe îngrășăminte. O dată cu arătura de toamnă, am îngropat sub brazdă la fiecare hectar cîte 25 de tone de gunoi de grajd, în amestec cu 200 kg de superfosfat.

Pămîntul astfel arat și îngrășat l-am lăsat în brazdă crudă peste iarnă. Primăvara, imediat ce s-a putut ieși în cîmp, l-am grăpat pentru a împiedica pierderea apei adunate în cursul iernii, iar 3—4 zile mai tîrziu l-am afînat cu ajutorul cultivatorului. Afînarea am repetat-o de două ori, fiecare lucrare făcută cu cultivatorul fiind urmată de grapă.

Insămînțarea am făcut-o la mijlocul lunii martie, cu ajutorul mașinilor. Distanța dintre rînduri a fost de 12—15 cm, iar adîncimea de 3 cm. La fiecare hectar am pus cîte 90 kg sămînță. Pentru ca terenul să nu prindă crustă și să-și păstreze umezeala, am acoperit semănăturile de cînepă cu un strat subțire de bălegar de grajd bine fermentat. Indată ce plantele au răsărit, am făcut plivitul, lucrare pe care am repetat-o de cîte ori a fost nevoie. Membrii brigăzii au participat cu multă însuflețire la lucrările de întreținere. Cea mai mare grijă a noastră a fost însă să executăm recoltatul la timp, adică atunci cînd întreaga suprafață de cînepă înflorise, tulpinile erau ușor îngălbenite, iar frunzele inferioare uscate. In colaborare cu celelalte brigăzi de cîmp, am reușit să executăm recoltatul cu secera într-un timp foarte scurt, așa fel încît cînepa n-a pierdut nici din cantitate și nici din calitate. In urma ploilor de toamnă. După recoltare, plantele au fost întinse și lăsate să se usuce timp de 3—4 zile, după care tulpinile au fost scuturate de frunze, legate în snopi și așezate în glugi pentru a se usca. In luna octombrie, autocamionul gospodăriei noastre a transportat snopii de cînepă la topitoria din localitate.

Cu bucurie am aflat că brigada a VI-a de cîmp, pe care o conduc eu, a obținut, de pe tarlalele repartizate ei, o recoltă medie de peste 7.500 kg de cînepă la hectar. Pe întreaga gospodărie s-a obținut o recoltă medie de 6.818 kg la hectar față de 4.500 kg cît prevedea planul.

Pentru cînepa predată la topitorie anul trecut, gospodăria a primit 3.112.000 lei, 31.109 metri de pînză, 2.073 kg de bumbac etc. La împărțirea veniturilor s-au putut astfel repartiza pentru o zi-muncă, în afară de celelalte produse, cîte 15,50 lei și importante cantități de pînză și bumbac fire.

Potrivit Hotărîrii guvernului cu privire la contractarea plantelor tehnice, medicinale și aromate, cultura cînepii devine și mai rentabilă.

Anul acesta, suprafața pe care gospodăria noastră a destinat-o cînepii, este cu 30 de hectare mai mare. O mare creștere a producției sîntem hotărîți să realizăm mai ales prin sporirea recoltei la hectar. Pe baza experienței de anul trecut, noi am mărit cantitatea de îngrășăminte naturale. Zilele trecute am terminat și revizuitul și reparatul uneltelor agricole, astfel încît la epoca optimă ce se va stabili vom fi gata să ieșim la însămînțări.

Roadele bunei organizări a muncii

Vestea că în unele regiuni din țară au început însămînțările, ca și timpul frumos din ultimile zile, au făcut să sporească eforturile mecanizatorilor din stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat din regiunea Bacău pentru a termina cît mai repede repararea inventarului agricol.

Organizîndu-și bine munca și lucrînd după metoda de reparații pe ansamble, mecanizatorii din cele 4 S.M.T.-uri din regiune au reparat pînă la 10 februarie 72 la sută din numărul tractoarelor și 85 la sută pînă la sută la sută din numărul grapelor, plugurilor pentru tractor, discuitoarelor etc. Mecanizatorii de la S. M. T. Tg. Neamț au executat pînă acum reparațiile la tractoare în proporție de 89 la sută și au terminat reparațiile la plugurile pentru tractor și la grape. De asemenea, mecanizatorii de la S.M.T. Podoleni au efectuat reparațiile în proporție de 63 la sută la tractoare, de 85 la sută la pluguri pentru tractor, de 95 la suta la grape și au terminat reparațiile la remorcile de tractor și la camioane. Mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat din regiunea Bacău au executat reparațiile în proporție de 66 la sută la tractoare, de 88 la sută la tractoarele rutiere, de 70 la sută la plugurile pentru tractor, de 88 la sută la grape și de 52 la sută la semănători.

Gata pentru a ieși în cîmp

La S.M.T.-Tîrnăveni s-a terminat zilele acestea repararea tuturor tractoarelor și mașinilor agricole necesare în campania agricolă de primăvară. La acest succes a contribuit în mare măsură echipa de muncitori venită de la uzinele „Electroprecizia" din Săcele, cu ajutorul cărora munca a fost organizată după metoda sovietică de reparații pe ansamble.

După S.M.T.-urile Turnișor, Hărman și Rupea, Tîrnăveni este a patra stațiune de mașini și tractoare din regiunea Stalin care a terminat reparațiile.

Și mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat „Dumitru Marinescu" din comuna Belitori, regiunea București, au terminat de reparat toate mașinile agricole, printre care 24 de tractoare, 16 pluguri de tractor, 24 semănători etc.

Işi asigură semințe de bună calitate

Incercarea puterii de încolțire a semințelor înainte de a le pune în pămînt a devenit lucru obișnuit pentru țăranii muncitori din satul Ideciul de Pădure, raionul Reghin. Din probele pe care le-au făcut pînă acum, ei au constatat că puterea de încolțire este de 90—95 la sută la grîul de primăvară, de 94—96 la sută la porumb, de 98—100 la sută la mazăre și de 90 la sută la orz. La secară însă au încolțit numai 45 la sută din semințele puse la încercare. Pentru a-și asigura o recoltă bună și la această cultură, țăranii muncitori din Ideciul de Pădure au cerut sfatului popular din comună să schimbe sămînța slabă cu alta de bună calitate, la baza de recepție din apropiere.

Maria Buzdugan
corespondent

Nu mai e timp de așteptat

In comuna Mînăstirea Doamnei, raionul Botoșani, pregătirile pentru campania însămînțărilor de primăvară se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător. Datorită lipsei de preocupare a comitetului executiv al sfatului popular comunal (președinte tov. Niță Nicolae) și a tov. Purice Constantin, agent agricol, la cele 3 centre de reparat unelte din comună programarea lucrărilor nu s-a făcut nici pînă acum, munca desfășurîndu-se la voia întîmplării. Așa se explică de ce, pînă mai zilele trecute, din cele 300 de pluguri defecte au fost reparate doar 36, iar din 160 de grape, abia 20.

Nici în ceea ce privește pregătirea semințelor lucrurile nu stau mai bine. Nu numai încercarea puterii de germinație a semințelor, dar nici chiar curățirea lor n-a început încă.

Timpul este înaintat. Sfatul popular comunal trebuie să concentreze toate forțele spre grăbirea și terminarea neîntîrziată a pregătirilor pentru campania agricolă de primăvară.

Broască Iordache
corespondent

Dau zor cu pregătirile

Țăranii muncitori din comuna Tăbărăști, raionul Buzău, intensifică pregătirile în vederea campaniei agricole de primăvară, pentru a putea ieși la însămînțări imediat ce timpul va deveni prielnic.

In această comună, au fost reparate toate plugurile cu tracțiune animală și 85 la sută din căruțe. De asemenea, au fost reparate 2 semănători, 3 vînturători de cereale etc. Printre primii care și-au reparat uneltele se numără țăranii muncitori Tudor Oprișan, Tudor Constantin, Matache Filip și alții.

Totodată, țăranii muncitori din comuna Tăbărăști au selecționat peste 40 la sută din semințele de porumb, orz, ovăz și floarea-soarelui a căror putere de germinație au găsit-o, la probele făcute, de peste 90 la sută. O parte din țăranii muncitori din această comună fac între ei schimb de semințe pentru a semăna în primăvară numai semințe de bună calitate.

Maria Bulancea
corespondent

Ajutor frățesc

In ziua de 12 februarie muncitorii de la I.M.S. Cîmpulung au terminat înainte de data stabilită repararea și montarea celor 27 motoare de tractor primite de la S.M.T.-urile Inotești și Bărcănești, regiunea Ploești.

Reparațiile au fost executate de cele 7 brigăzi compuse din cei mai buni muncitori și maiștri ai uzinei. Munca lor a fost coordonată de un inginer cu o înaltă calificare tehnică.

In cadrul brigăzilor s-au evidențiat în mod deosebit muncitorii Savu Pîslaru, Ion Micudă și Ion Enache.

Să fie intensificat ritmul reparațiilor în regiunea Iași

Zilele frumoase din ultimul timp au permis ca în unele regiuni ale țării să se înceapă muncile de primăvară. Nu peste multă vreme, oamenii muncii din satele întregii țări vor porni bătălia însămînțărilor. Apropierea campaniei de însămînțări a impus intensificarea lucrărilor pregătitoare. Și în regiunea Iași ritmul pregătirilor a sporit simțitor. Cunoscînd că repararea utilajului în bune condiții are un rol hotărîtor pentru desfășurarea cu succes a lucrărilor agricole, oamenii muncii din multe unități agricole din această regiune luptă pentru a termina repararea tractoarelor și mașinilor, acordînd totodată o grijă deosebită calității lucrărilor efectuate.

Mecanizatorii de la S.M.T.-Podu Iloaiei, raionul Tg. Frumos, de exemplu, au reușit ca pînă la 10 februarie, cu 10 zile înainte de angajamentul luat, să termine complet repararea utilajului cu care vor lucra brigăzile în campania agricolă de primăvară.

Și mecanizatorii de la gospodăriile agricole de stat Laza, raionul Vaslui, și Dagîța, raionul Negrești, s-au pregătit temeinic pentru a începe bătălia muncilor de primăvară. Folosind just timpul de lucru și lucrînd după metoda sovietică pe ansamble, ei au reușit să pună la punct întreg utilajul necesar efectuării lucrărilor agricole de primăvară. De asemenea, membrii celor 8 gospodării colective și 17 întovărășiri agricole, ca și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele raionului Codăești, au terminat repararația mașinilor și uneltelor pe care le vor folosi în campania de primăvară.

Trebuie subliniat însă că nu în toate S.M.T.-urile, gospodăriile agricole de stat și comunele din regiunea Iași, pregătirea utilajului se desfășoară în condiții corespunzătoare. In această regiune sînt unele unități agricole socialiste și comune unde repararea utilajului agricol, precum și celelalte lucrări pregătitoare, se execută într-un ritm neîngăduit de încet, fiind mult rămase în urmă față de data la care ne aflăm. Așa stau lucrurile, de pildă, la S.M.T.-Vaslui. Această stațiune deservește 5 gospodării colective și 23 de întovărășiri agricole. Cum va putea oare face față S.M.T.-Vaslui volumului de lucrări planificate, dacă pînă în prezent la această stațiune n-a fost pus la punct decît un mic număr de tractoare și mașini agricole? Din cele 36 de tractoare care aveau nevoie de reparații, 22 au fost trimise la Centrul Mecanic Iași. Dacă lucrările de reparații ar fi fost din timp pregătite și ar fi început la 15 noiembrie — dată la care s-a început retragerea utilajului de pe teren — pînă în prezent cele 14 tractoare ar fi putut fi reparate de cîte două ori, nu o dată. Dar în timp de aproape 3 luni la această stațiune au fost reparate doar... 4 tractoare! Mult rămase în urmă sînt și reparațiile la mașinile și uneltele agricole. Pînă acum cîteva zile, au fost reparate numai 11 semănători din 20, numai jumătate din numărul cultivatoarelor etc.

Mecanicul șef al stațiunii, tov. Mihalache Tănase, este un tehnician priceput și în atelier există oameni vrednici. Dar tov. Mihalache nu a privit cu destulă răspundere problema pregătirii utilajului pentru lucrările de primăvară. El a lăsat ca munca în ateliere să se desfășoare la voia întîmplării. Și directorul stațiunii, tov. Hofman Alexandru, poartă o mare vină pentru rămînerea în urmă a lucrărilor de reparații. Tov. Hofman nu s-a preocupat de luarea din vreme a tuturor măsurilor tehnico-organizatorice menite să ducă la buna desfășurare a lucrărilor. Din această pricină, acțiunea de pregătire a utilajului a început propriu-zis numai după data de 10 ianuarie și numai atunci cînd a venit în stațiune tov. ing. Răducanu Gheorghe de la Serviciul regional S.M.T. Iași. Intîrzierea reparațiilor la S.M.T.-Vaslui se datorește și faptului că în această unitate nu se aplică metodele înaintate, ca, de pildă, metoda de reparații pe ansamble și subansamble de piese.

Mult rămas în urmă cu lucrările de reparații sînt și S.M.T. Frumușica (director Trofin Mihai, mecanic șef Ivanovici E.), unde, pînă mai zilele trecute, nu fuseseră reparate decît 17 tractoare din cele 43 planificate, și S.M.T.-Tîrgu Frumos (director Bercea Ioan, mecanic șef ing. Hîrlea Ștefan), ca și gospodăriile de stat Halăucești, raionul Roman (director Ghica Vasile, mecanic șef Atudorei Ioan), precum și G.A.S.-Războieni, raionul Tîrgu Frumos (director Crețu Gheorghe, mecanic șef Negrescu Ion) și altele.

Cu mare încetineală se desfășoară acțiunea de pregătire a utilajului agricol și la Centrul Mecanic din Iași. Pînă acum cîteva zile, planul de reparații la acest centru mecanic nu fusese îndeplinit decît în proporție de 50,8 la sută.

Una din principalele cauze ale acestei stări de lucruri o constituie defectuoasa aprovizionare cu piese de schimb, problemă de care conducerea centrului mecanic nu s-a preocupat serios. Orientîndu-se greșit, tov. ing. Șușerea Cristian, șeful secției motoare, n-a stabilit de la începutul campaniei de reparații necesarul de piese și materiale, ci a cerut de la baza de aprovizionare piesele de schimb în rate. In felul acesta, s-au creat greutăți în muncă și goluri de producție. De multe ori, datorită proastei evidențe care există la acest centru mecanic, se cer piese de care nu mai este nevoie sau se fac comenzi de piese în cantități prea mari, creîndu-se prin aceasta supranormative.

Desfășurarea procesului de reparații la Centrul Mecanic Iași a fost frînată și de faptul că inginerul șef al centrului, tov. Curteanu Nicolaie, nu a urmărit și nu a organizat un control sistematic al reparațiilor pe faze de operații. Pe de altă parte, inginerul șef nu colaborează cu dispecerul centrului mecanic, tov. Weiss Andrei, cu care ar trebui să se consulte în permanență.

Toate aceste lipsuri au dus, pe lîngă încetineala cu care decurge ritmul reparațiilor, și la executarea de lucrări de proastă calitate. Dacă inginerul șef și mecanicul de control și recepție Ovac Alexandru ar fi urmărit calitatea reparațiilor, nu se întîmpla ca unii mecanici, ca, de pildă, Săcleanu Gh. și Zaharia N. să lucreze de mîntuială.

Fără îndoială că dacă în regiunea Iași reparațiile au rămas mult în urmă, aceasta se datorește și felului defectuos în care lucrează baza de aprovizionare cu piese de schimb și materiale D.G.A.D. nr. 6 din Iași. Această bază nu are asigurate nici azi unele repere importante pentru tractoarele I.A.R., K.D. și Lanz. Unitățile agricole socialiste din regiunea Iași îl întreabă, pe bună dreptate, pe directorul acestei baze, tov. Cezar Ion, de ce din luna decembrie și pînă mai zilele trecute, nici un delegat din unitatea pe care o conduce nu a plecat după piese și materiale la uzina de tractoare din Orașul Stalin?

Multe din lipsurile existente în organizarea și desfășurarea acțiunii de reparare a utilajului agricol în regiunea Iași, ar fi putut fi, desigur, înlăturate dacă Direcția agricolă regională și Trustul regional Gostat din Iași s-ar fi preocupat mai serios de această problemă, dacă tov. Drăgan Gheorghe, directorul Direcției agricole regionale, ar fi luat la timp măsurile necesare pentru a trage la răspundere pe cei care dovedesc nepăsare față de îndeplinirea planului de reparații de iarnă. In această privință, trebuie subliniat că nu este admis ca tehnicianul Trustului regional Gostat, tov. ing. Agachi Alexandru, să nu cunoască stadiul reparațiilor din gospodăriile de stat pe care le îndrumă.

Succesele dobîndite de unitățile agricole socialiste fruntașe, precum și de țăranii muncitori din comunele în care repararea utilajului și a inventarului agricol a fost făcută în condiții bune și înainte de termen, dovedesc că în regiunea Iași există condiții pentru ca repararea întregului utilaj agricol să fie terminată înainte de începerea muncilor agricole de primăvară. Pentru aceasta se cere însă ca organele agricole să ia măsuri energice de înlăturare a lipsurilor existente, să se asigure buna aprovizionare a unităților cu piesele de schimb necesare și să se efectueze un control permanent și sistematic asupra felului în care sînt îndeplinite sarcinile zilnice.

I. LEȘEANU

Sînt hotărît să obțin o recoltă bogată de in

GHEORGHE PIRLITU
țăran muncitor din comuna Beștepe raionul Tulcea, regiunea Galați

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne din februarie 1955, privind contractarea plantelor tehnice, medicinale și aromate, a fost primită cu mult interes de țăranii muncitori din comuna noastră.

Eu, unul, de mulți ani obișnuiesc ca, pe lîngă grîu, porumb și alte plante, să însămînțez cîte o bucată de loc și cu in de ulei și fuior.

La început n-am știut prea bine cum trebuie cultivată această plantă pentru a dobîndi o recolta bună. Eu socoteam că e de ajuns s-o însămînțeze și după ce răsare s-o plivesc o dată. Intr-o zi însă, în luna februarie 1954, am stat de vorbă mai îndelung cu tovarășul agronom de la secția agricolă a sfatului popular Tulcea, care venise în comuna noastră să țină o conferință despre însămînțările de primăvară. Acesta mi-a arătat că stă în putința mea să obțin recolte mult mai bogate de in și mi-a explicat amănunțit ce trebuie să fac în acest scop. Mi-am însemnat într-un caiet tot ce m-a învățat și am hotărît să lucrez întocmai. Astfel, anul trecut eu n-am mai însămînțat inul la întîmplare, ci după cum mă îndemnase agronomul de la raion, am ales o bucată de teren situată într-o văioagă adăpostită, ferită de vînturi, pe care cu un an mai înainte cultivasem grîu. In toamnă am arat adînc acest teren și l-am îngrășat bine cu gunoi putred de grajd. Primăvara, timpuriu, îndată ce s-a putut ieși în cîmp, am boronit locul, dînd totodată 150 kg de sulfat de amoniu la hectar. Cu o zi înainte de însămînțat, am mai trecut o dată de-a lungul locului cu tîrșitoarea, astfel ca pămîntul să se așeze bine.

Probă de încolțire a semințelor o făcusem din vreme. Fusese de sută la sută.

Am însămînțat inul devreme, o dată cu grîul de primăvară, deoarece astfel plantele cresc viguroase, iar calitatea fuiorului este mai bună. Insămînțarea am făcut-o cu mașina, în rînduri.

Inainte de a răsări plantele, am distrus scoarța ce se formase din pricina ploilor, folosind un tăvălug pe care bătusem cuie și niște șipci de lemn.

Anul trecut n-am mai plivit inul o singură dată, ci de mai multe ori, astfel încît să nu rămînă nici urmă de pălămidă, volbură, costrei sau alte buruieni care aduc mari pagube inului. Prima oară am plivit inul cînd plantele nu aveau decît 6—7 cm înălțime. Tot în această perioadă, am dat plantelor a doua oară îngrășăminte chimice. Mai tîrziu, am împrăștiat în lan sare potasică (cam 80—90 kg la hectar). Ingrășămintele acestea nu trebuie date cînd plantele sînt ude de rouă sau ploaie, ca să nu se lipească de tulpini și să le ardă.

Cînd inul a trecut de genunchi și a dat în pîrgă, l-am recoltat și treierat. De pe un singur hectar am obținut 780 kg de boabe in de ulei, cu mult mai mult decît obținusem pînă atunci. Am primit pentru el 13.500 lei, bani cu care am cumpărat lucruri de îmbrăcăminte și încălțăminte celor 4 feciori ai mei, soției și mie.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 3 februarie 1955 ne arată că cei care încheie contracte cu statul pentru a cultiva in de ulei și fuior vor avea multe foloase. Așa, de exemplu, la fiecare tonă de tulpini necapsulate predate vom avea dreptul să cumpărăm la preț de stat cîte 1,5 kg de bumbac fire și cîte 200 kg de porumb.

Condițiile avantajoase în care se încheie contractele pentru cultivarea de plante tehnice au făcut ca mulți țărani muncitori din comuna noastră să se hotărască a cultiva și ei in.

In ce mă privește, succesul dobîndit anul trecut a fost un îndemn de a-mi însuși și mai bine metodele agrotehnice, pentru a dobîndi o recoltă și mai bogată.

Alianţa frăţească sovieto-chineză — reazim al păcii în lumea întreagă

S-au împlinit, la 14 februarie, cinci ani de la semnarea Tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală între Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză, tratat salutat cu bucurie de toate popoarele dornice de pace şi relaţii prieteneşti între state. Incheierea acestui tratat a încununat vechea şi îndelungata prietenie dintre cele două mari popoare ale lumii, stabilind între ele relaţii de sprijin economic, tehnic şi cultural. Prietenia şi alianţa sovieto-chineză întruchipează strălucit respectarea principiului internaţionalismului proletar şi constituie o forţă fără egal în istoria omenirii, pusă în slujba păcii şi securităţii internaţionale.

In actualele condiţii ale situaţiei internaţionale, sărbătorirea semnării acestui tratat între cele două mari puteri capătă o deosebită semnificaţie. De aceea la cea de a cincea aniversare a acestui însemnat eveniment istoric participă, alături de poporul sovietic şi poporul chinez, întreaga omenire progresistă.

Este bine cunoscut rolul uriaş pe care l-a avut U.R.S.S. şi R. P. Chineză la Conferinţa de la Geneva, conferinţă care a avut drept rezultat realizarea acordului cu privire la restabilirea păcii în Indochina. Acordul acesta constituie un mare succes al politicii de colaborare sovieto-chineze şi acest succes nu poate fi separat de lupta permanentă a Uniunii Sovietice şi a Chinei pentru pace, de alianţa frăţească dintre aceste ţări. Popoarele din lumea întreagă au primit cu multă bucurie acest succes al cauzei păcii, deoarece el corespunde adevăratelor lor interese.

După restabilirea păcii în Indochina şi respingerea C.D.E., cercurile agresive americane, nepuţindu-se împăca cu înfrîngerea suferită, au ticluit tratatul de la Manila pentru Extremul-Orient şi acordurile de la Paris pentru Europa. Dar popoarele sovietic şi chinez, alături de toate popoarele iubitoare de pace din lume, se opun intenţiilor agresive ale imperialiştilor. Aşa-numitul „tratat de securitate mutuală" încheiat de S.U.A. cu clica trădătoare a lui Cian Kai-şi nu e recunoscut de nimeni. E respins şi dispreţuit de întreaga omenire iubitoare de pace tocmai pentru că ea vede în acest tratat un amestec grosolan în treburile interne al Chinei noi. Taivanul aparţine de veacuri Chinei şi poporul chinez este hotărît să-l elibereze. De aceea Republica Populară Chineză are de partea ei întreaga simpatie a Uniunii Sovietice şi a tuturor ţărilor iubitoare de pace. După cum se ştie, Uniunea Sovietică are faţă de această chestiune o atitudine limpede şi bine cunoscută. Ea consideră problema Taivanului drept o chestiune internă a Chinei. Aşa cum a arătat N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de miniştri al U.R.S.S., în discursul său rostit la sesiunea Sovietului Suprem, — „In această cauză nobilă poporul chinez poate conta pe ajutorul prietenului său credincios, marele popor sovietic".

Faptele au dovedit din plin ce mare forţă vitală reprezintă colaborarea dintre Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză. Colaborarea aceasta constituie reazimul de nădejde al păcii şi securităţii în Extremul-Orient şi un factor de seamă în opera de menţinere a păcii generale.

*

In aceşti cinci ani, alianţa frăţească dintre popoarele sovietic şi chinez s-a lărgit tot mai mult. Istoria acestor cinci ani este istoria dezvoltării prieteniei dintre două mari popoare.

Din primele zile ale constituirii Republicii Populare Chineze, Uniunea Sovietică a stabilit cu ea largi legături economice. Ajutorul tehnic şi economic acordat în chip mărinimos şi dezinteresat Chinei populare de Uniunea Sovietică constituie cel mai important factor pentru refacerea cu succes a economiei naţionale a Chinei. Tratativele ce au avut loc în octombrie 1954 între cele două ţări au însemnat o lărgire şi mai mare a colaborării economice şi culturale şi a ajutorului reciproc. Mărturie grăitoare a acestui fapt stau acordurile încheiate. Predarea către Republica Populară Chineză a cotei sovietice de participaţie în societăţile mixte chino-sovietice, acordul cu privire la colaborarea tehnico-ştiinţifică, la construirea de căi ferate principale şi organizarea de comunicaţii directe vor contribui şi mai mult la întărirea prieteniei de nezdruncinat dintre cele două ţări. La aceste acorduri vin să se adauge alte forme noi şi eficace de sprijin: un credit pe termen lung de 520 milioane ruble, ajutor pentru construirea a încă 15 întreprinderi industriale şi sporirea volumului de livrări de utilaj pentru 14 întreprinderi.

Printre ţările cărora Uniunea Sovietică le va acorda ajutor tehnico-ştiinţific în vederea dezvoltării cercetărilor pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice se află şi Republica Populară Chineză.

Vechi şi trainice legături unesc popoarele chinez şi sovietic. La şedinţa solemnă închinată celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze, N. S. Hruşciov, conducătorul delegaţiei guvernamentale sovietice, a adresat un călduros şi însufleţitor salut poporului chinez. In cuvîntul şefului delegaţiei sovietice şi-au găsit expresie deplină sentimentele profunde de prietenie ce leagă popoarele chinez şi sovietic.

„Noi, oamenii sovietici — a spus tovarăşul Hruşciov, — considerăm ca o datorie frăţească a noastră de a acorda ajutor prietenului şi fratelui nostru — poporul chinez, pentru întărirea statului său democrat-popular şi pentru construirea socialismului. Iată de ce fiecare succes al vostru în construirea Chinei noi bucură nespus pe oamenii sovietici. Poporul chinez poate fi ferm convins că poporul sovietic va fi şi pe viitor prietenul său de nădejde şi credincios şi îi va acorda ajutor şi sprijin multilateral în lupta pentru întărirea şi dezvoltarea continuă a Republicii Populare Chineze".

*

Astăzi, aventurierii războinici de peste ocean urzesc planuri după planuri, care mai de care mai nebuneşti. In furia lor, ei vor să şteargă de pe faţa pămîntului Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi ţările de democraţie populară. Singura lor idee călăuzitoare — dominaţia mondială — le-a întunecat pînă într-atît minţile încît nu vor să ţină seamă de realitate, nu vor să tragă nici o învăţătură din eşecurile ruşinoase pe care le-au suferit şi le suferă acţiunile lor agresive. Incercările lor de a intimida popoarele iubitoare de pace cu arma atomică şi cu hidrogen s-au spulberat. In raportul prezentat la şedinţa Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice, a arătat că în această direcţie — în producţia armei cu hidrogen — nu Uniunea Sovietică a rămas în urmă, ci Statele Unite ale Americii. „Dar — arată de asemenea tov. Molotov — Uniunea Sovietică şi ţările lagărului socialist n-au creat şi nu creează nici un fel de blocuri militare între state împotriva altor state. Ele nu vor face aceasta nici în viitor, dar vor fi silite să-şi unească forţele pentru a-şi asigura securitatea dacă vor fi puse în aplicare planurile agresive cu ajutorul cărora se urmăreşte reînvierea militarismului german şi pregătirea unui atac împotriva statelor iubitoare de pace".

Poporul sovietic şi poporul chinez, strîns unite printr-o alianţă frăţească, alături de celelalte ţări iubitoare de pace, nu pot fi înspăimîntate de ameninţările aţîţătorilor la război. Aşa cum a arătat conducătorul poporului chinez, preşedintele Mao Tze-dun, „Toată lumea vede că unitatea marilor popoare chinez şi sovietic, consfinţită prin tratat, este veşnică. Această unitate va influenţa în mod inevitabil nu numai înflorirea marilor puteri — China şi Uniunea Sovietică — ci şi viitorul întregii omeniri şi va duce la victoria dreptăţii şi păcii în lumea întreagă".

Alături de toate popoarele lagărului democratic poporul romîn sprijină lupta dreaptă a marelui şi nobilului popor chinez pentru independenţă, pace şi socialism. La cea de a 5-a aniversare a tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală dintre U.R.S.S. şi R. P. Chineză el îşi exprimă încrederea în puternica alianţă dintre aceste două mari puteri ale lumii în care vede o stavilă de netrecut în calea aţîţătorilor la război.

Poporul sovietic sărbătoreşte a 5-a aniversare a semnării tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală între U. R. S. S. şi R. P. Chineză

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Oamenii sovietici sărbătoresc într-un cadru festiv împlinirea a cinci ani de la semnarea tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală între U.R.S.S. şi Republica Populară Chineză.

La Moscova, la 12 februarie, în Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor a avut loc o reuniune festivă a reprezentanţilor vieţii publice din capitală, consacrată acestei date remarcabile. In cadrul reuniunii a luat cuvîntul Leonid Soloviov, vicepreşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., preşedintele conducerii Asociaţiei Unionale pentru relaţiile cu străinătatea, profesor Andrei Denisov, academician Anna Pankratova şi alţii. Asistenţa a întîmpinat cu căldură cuvîntarea rostită de Liu Siao, ambasadorul Republicii Populare Chineze în U.R.S.S.

Din toate republicile multinaţionalei Uniuni Sovietice sosesc ştiri despre prietenia tot mai puternică a celor două mari popoare — chinez şi sovietic, despre sentimentul de dragoste şi respect şi interesul uriaş al oamenilor sovietici faţă de China nouă. In întreprinderi în colhozuri, în instituţiile de învăţămînt superior în aceste zile au loc convorbiri şi conferinţe despre China, sînt inaugurate expoziţii de cărţi chineze. La Minsk, Asociaţia bielorusă pentru relaţiile culturale cu străinătatea a inaugurat o mare expoziţie de fotomontaje.

*

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a semnării tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală între Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză, preşedintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. K. E. Voroşilov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, au adresat o telegramă de salut preşedintelui Republicii Populare Chineze, Mao Tze-dun, preşedintelui Comitetului Permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, Liu Sao-ţi, şi premierului Consiliului de Stat şi ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai.

Mao Tze-dun, Liu Sao-ţi şi Ciu En-lai au adresat o călduroasă telegramă de răspuns lui K. E. Voroşilov, N. A. Bulganin şi V. M. Molotov.

Forţa marelui Stat Sovietic — straja de neînvins a păcii, democraţiei şi socialismului

(Urmare din pag. 1)

aceasta s-a datorit tocmai politicii externe dusă de U.R.S.S. şi eforturilor făcute de conducătorii sovietici. Nu se poate spune că aceste eforturi n-au fost susţinute de toţi oamenii cinstiţi din lumea întreagă şi că rezultatele obţinute n-au umplut de speranţă inimile sutelor de milioane de oameni de pe glob, care doresc sincer pace. Uniunii Sovietice i se datoreşte convocarea Conferinţei de la Berlin şi succesul Conferinţei de la Geneva. Importante şi echitabile propuneri a făcut U.R.S.S. pentru rezolvarea problemei germane, pentru asigurarea securităţii colective în Europa, pentru reducerea cursei înarmărilor, pentru interzicerea armelor atomice şi în ultima vreme pentru rezolvarea situaţiei grave create în regiunea Taivanului.

Din toate iniţiativele de pace sovietice s-a desprins clar că U.R.S.S. propune S.U.A. o întrecere paşnică şi nu o întrecere în pregătiri de război.

Uniunea Sovietică şi ţările lagărului democrat îşi dezvoltă relaţiile pe baza prieteniei frăţeşti şi a colaborării multilaterale, în scopul ridicării bunăstării popoarelor acestor ţări şi a întăririi păcii. Aceste relaţii, la temelia cărora stă respectarea consecventă a principiilor suveranităţii şi independenţei naţionale, se dezvoltă pe zi ce trece şi fac ca lagărul democraţiei să se întărească tot mai mult.

Ţările lagărului democratic sînt împotriva războiului tocmai pentru că sînt sigure de forţele lor şi aşa cum arată tov. Molotov, cei care sînt siguri de viitorul lor, n-au nevoie de război. Dar dacă aţîţătorii la război nu vor voi să tragă învăţămintele cuvenite din istoria ultimilor decenii şi în special din rezultatele celui de al doilea război mondial, şi vor ratifica tratatele de la Paris, atît U.R.S.S. cît şi celelalte ţări democrate din Europa împotriva cărora este îndreptat tăişul acestor acorduri, nu vor rămîne pasive.

In acest caz, aşa cum s-a hotărît la Conferinţa de la Moscova, ele vor fi silite să ia toate măsurile necesare pentru a-şi asigura securitatea. Aceste măsuri prevăd în primul rînd pregătirile pentru încheierea unui tratat de prietenie şi asistenţă mutuală între cele opt ţări participante la Conferinţa de la Moscova precum şi crearea unui comandament militar unic al acestor ţări. **Cînd vom crea comandamentul militar unic al statelor europene iubitoare de pace,** arată V. M. Molotov — **este de presupus că cercurile agresive se vor abţine de la uneltirile aventuriere, vor fi mai potolite.**

Politica externă de pace dusă de U.R.S.S. se bucură de sprijinul tot mai activ al milioanelor de oameni simpli din lumea întreagă. Ei văd în această politică apărarea propriilor lor interese. Popoarele lumii înţeleg tot mai bine că această politică care nu ameninţă pacea, nu se amestecă în treburile altor state, ci apără o cauză dreaptă şi justă, nu poate să nu învingă.

Popoarele devin tot mai conştiente că cauza păcii se află în propriile lor mîini şi că ele sînt în stare să nu îngăduie un nou război. Popoarele lumii au primit cu căldură şi simpatie Declaraţia adoptată de Sovietul Suprem la încheierea lucrărilor sesiunii.

Alături de toate popoarele din ţările lagărului democrat şi de toate popoarele iubitoare de pace din lume, poporul nostru sprijină cu hotărîre politica externă de pace dusă de guvernul U.R.S.S. Unindu-şi rîndurile, intensificîndu-şi eforturile pe care le depune zi de zi pentru construirea socialismului, poporul romîn va lupta cu îndîrjire pentru întărirea puterii de apărare a patriei şi pentru apărarea păcii. In frontul uriaş şi tot mai puternic al lagărului democrat, statul nostru îşi va da aportul său la zdrobirea oricăror încercări ale imperialiştilor aţîţători la război de a tulbura pacea, bunul nostru cel mai de preţ.

Autorităţile de la Bonn împiedică pregătirile pentru Festivalul Mondial al Tineretului

VARŞOVIA 12 (Agerpres). — P.A.P transmite:

Biroul Comitetului Internaţional de pregătire a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie care va avea loc în august a.c. la Varşovia, a dat publicităţii o declaraţie în care se spune:

„Tineretul lumii a luat cunoştinţă cu profundă indignare despre actul săvîrşit cu încălcarea legilor în vigoare — arestarea membrilor Prezidiului Comitetului din Republica Federală Germană de pregătire a Festivalului Mondial, în cursul unei şedinţe a acestui Prezidiu. Tineretul tuturor ţărilor care se pregăteşte cu entuziasm pentru cel de al V-lea Festival Mondial de la Varşovia nu poate considera drept întemeiate motivele invocate pentru această arestare şi anume „o primejdie pentru securitatea statului" ce ar rezulta din activitatea membrilor acestui Prezidiu. Personalităţi de seamă din viaţa internaţională, precum şi intelectuali germani de vază ca Thomas Mann, Hermann Hesse, Dr. Martin Niemöller, şeful bisericii evanghelice din Hessen, Adolf Frederich, de Mecklenburg, preşedinte de onoare al Comitetului naţional al jocurilor olimpice şi numeroşi alţii, sprijină activitatea tineretului desfăşurată în interesul păcii şi prieteniei între popoare, precum şi activitatea Comitetului din Republica Federală Germană de pregătire a Festivalului. Dr. Albert Schweitzer, savant cu renume mondial, laureat al premiului Nobel pentru pace, este de asemenea unul din membrii de onoare al Comitetului din Republica Federală Germană de pregătire a Festivalului.

Adresăm un apel tuturor comitetelor de pregătire a Festivalului — naţionale, regionale şi locale precum şi tuturor organizaţiilor şi personalităţilor care sprijină Festivalul, cerîndu-le să protesteze împotriva acestui act pe lîngă guvernul Republicii Federale Germane. Manifestaţi solidaritatea voastră cu deţinuţii din închisoarea de la Bielefeld.

Cerem punerea în libertate a tuturor membrilor Prezidiului Comitetului din Republica Federală Germană de pregătire a Festivalului.

Cerem libertate de acţiune pentru mişcarea tineretului din Germania occidentală care luptă pentru pace şi prietenie şi care îşi găseşte expresia în pregătirea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului".

Propunerea U.R.S.S. cu privire la convocarea unei conferinţe în legătură cu situaţia din regiunea Taivanului

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunţat în presă, la 28 şi la 31 ianuarie au avut loc întrevederi între ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, şi ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S., W. Hayter, în problema situaţiei create în regiunea insulei Taivan şi a altor insule chineze de coastă.

La 2 februarie, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, A. Eden, a făcut însărcinatului cu afaceri al U.R.S.S. în Anglia, N. D. Belohvostikov, o declaraţie neoficială a guvernului englez, în care a fost atinsă problema situaţiei create în regiunea insulelor chineze sus-menţionate.

La 4 februarie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul britanic şi i-a făcut următoarea declaraţie:

„Guvernul sovietic, după cum s-a mai arătat în declaraţia sa din 31 ianuarie, este, ca şi guvernul Marii Britanii, îngrijorat de situaţia primejdioasă creată în regiunea Taivanului şi a altor insule situate în apropierea coastei Chinei. Situaţia creată ameninţă menţinerea păcii şi agravează pericolul unui nou război.

Guvernul U.R.S.S. consideră că situaţia care s-a creat aci este cauzată de faptul că încă de acum cîţiva ani Statele Unite ale Americii, cu ajutorul lui Cian Kai-şi, au acaparat insula Taivan, care aparţine Chinei, insulele Penhuledao şi alte cîteva insule chineze. In ultimul timp Statele Unite au întreprins noi acţiuni agresive în această regiune, fapt care a agravat şi mai mult situaţia încordată în această regiune.

Acest lucru s-a manifestat prin atacuri armate neprovocate împotriva oraşelor şi regiunilor de coastă ale Chinei din partea unor forţe armate controlate de Statele Unite, prin concentrarea de forţe militare navale şi aeriene ale S.U.A. în regiunea menţionată, precum şi prin declaraţii oficiale ale unor oameni de stat din S.U.A. conţinînd ameninţări de a folosi forţa armată împotriva Republicii Populare Chineze.

Pentru a lichida situaţia primejdioasă care s-a creat în regiunea insulei Taivan, ca urmare a amestecului Statelor Unite ale Americii în treburile interne ale Chinei şi ca urmare a intensificării în ultima vreme a acţiunilor agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze, guvernul sovietic a prezentat spre examinare Consiliului de Securitate problema „acţiunilor agresive ale Statelor Unite ale Americii faţă de Republica Populară Chineză în regiunea Taivanului şi altor insule ale Chinei". Prin această propunere, guvernul sovietic a căutat să contribuie la reglementarea situaţiei în regiunea Taivanului şi la întărirea păcii în Extremul Orient.

Punînd această problemă în faţa Consiliului de Securitate, guvernul sovietic a propus invitarea reprezentantului guvernului central popular al Republicii Populare Chineze pentru a participa la consiliu ca reprezentant legal al Chinei şi înlăturarea din Consiliul de Securitate a reprezentantului ciankaişist, care ocupă în mod ilegal locul în Organizaţia Naţiunilor Unite.

După cum rezultă din răspunsul transmis prin secretarul general al O.N.U., guvernul Republicii Populare Chineze a acceptat să participe la examinarea problemei prezentate de Uniunea Sovietică în Consiliul de Securitate, cu condiţia ca reprezentantul Gomindanului să fie înlăturat din Consiliul de Securitate, iar Reprezentantul Republicii Populare Chineze să participe în Consiliul de Securitate ca reprezentant legal al Chinei.

Refuzul Statelor Unite ale Americii, precum şi al Angliei — aşa cum reiese din declaraţia guvernului englez şi din poziţia pe care s-a situat reprezentantul său în Consiliul de Securitate — de a ţine seama de această cerere justă şi legitimă a Republicii Populare Chineze, face imposibilă o examinare legală şi nepărtinitoare în Consiliul de Securitate a problemei situaţiei din regiunea Taivanului şi a altor insule chineze şi adoptarea de către acest consiliu a măsurilor cuvenite pentru micşorarea încordării în această regiune şi pentru protejarea drepturilor naţionale ale Republicii Populare Chineze.

In scopul întăririi păcii şi micşorării încordării internaţionale în Extremul Orient, guvernul sovietic consideră că în condiţiile create este indicat să se încerce găsirea altor căi care să înlesnească posibilitatea de reglementare a problemei situaţiei în regiunea sus-menţionată.

După părerea guvernului sovietic ar fi indicat ca ţările interesate în mod deosebit în reglementarea situaţiei create în regiunea Taivanului şi a altor insule chineze să examineze această problemă la o conferinţă corespunzătoare. La o asemenea conferinţă ar putea participa împreună cu R. P. Chineză şi S.U.A., de asemenea Anglia, U.R.S.S., Franţa, India, Birmania, Indonezia, Pakistanul şi Ceylonul.

După părerea noastră, Anglia, Uniunea Sovietică şi India ar putea să fie acelea care să ia iniţiativa în această direcţie dacă guvernul Angliei şi guvernul Indiei ar fi de acord cu aceasta.

Luarea unei asemenea iniţiative ar fi în concordanţă cu dorinţele exprimate de dl. Eden cu privire la necesitatea unor eforturi comune ale Angliei şi U.R.S.S. pentru soluţionarea problemelor internaţionale nereglementate.

In ce priveşte data şi locul convocării conferinţei, guvernul sovietic este de părere că conferinţa ar putea fi convocată în februarie anul curent la Şanhai sau de New-Delhi.

Guvernul sovietic îşi exprimă speranţa că guvernul Marii Britanii va examina aceste considerente ale guvernului sovietic şi va comunica părerea sa".

In aceeaşi zi ministrul Afacerilor Externe V. M. Molotov a primit pe P. Kaul, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Indiei în U.R.S.S., şi i-a remis o declaraţie asemănătoare a guvernului sovietic în problema cu privire la situaţia creată în regiunea insulei Taivan şi a celorlalte insule de coastă ale Chinei.

Tratativele începute continuă.

Puternicul răsunet internaţional al dezbaterilor din Sovietul Suprem al U.R.S.S.

AUSTRIA

VIENA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele care apar la Viena continuă să acorde o mare atenţie rezultatelor sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., publicînd expuneri amănunţite ale pasajului din raportul lui V. M. Molotov în care este vorba despre reglementarea problemei austriace.

Ziarul „Die Presse" subliniază într-un articol de fond că poziţia Uniunii Sovietice în problema austriacă, poziţie expusă în raportul lui V. M. Molotov, implică posibilitatea încheierii tratatului de stat. „In declaraţia sa privitoare la Austria — scrie ziarul — Molotov a spus ceva nou. Intre altele el a declarat pentru prima oară... că în anumite condiţii Uniunea Sovietică consimte la retragerea trupelor de ocupaţie din Austria, fără a se aştepta încheierea tratatului de pace cu Germania". Tonul nou din declaraţia lui Molotov — continuă „Die Presse" — trebuie studiat cu seriozitate atît de guvernul austriac cît şi de instituţiile corespunzătoare ale puterilor occidentale". Totodată, nesocotind interesele Austriei, ziarul susţine că problema tratatului de stat ar trebui examinată independent de problema germană.

ANGLIA

LONDRA 12 (Agerpres). — Ziarul „Daily Herald", contrazicînd în articolul său redacţional pe comentatorii care susţin că relaţiile cu Uniunea Sovietică nu s-ar putea îmbunătăţi, subliniază că coexistenţa reprezintă ca şi pînă acum o politică justă. Ziarul adaugă: „Posibilităţile de a se îmbunătăţi relaţiile cu Rusia trebuie studiate cu seriozitate".

Aceeaşi idee este relevată şi de ziarul „Daily Express", care scrie: „Bulganin şi Molotov au considerat necesar să sublinieze că politica coexistenţei este înfăptuită ca şi pînă acum. Niciodată nu trebuie să piară convingerea că pacea, pe care toate popoarele o doresc cu ardoare, poate fi asigurată".

GERMANIA

BERLIN 12 (Agerpres). — Ziarul „Die Welt", care apare la Hamburg, subliniază că nu trebuie „subapreciate forţele Uniunii Sovietice". Ziarul arată că „atît Hruşciov cît şi Molotov au relevat ideea coexistenţei paşnice". El consideră însă, continuă ziarul, că micşorarea încordării internaţionale şi rezolvarea problemelor politice concrete depinde de schimbarea politicii occidentului.

„De aceea, declară „Die Welt", rezolvarea problemei germane şi a problemei austriace, despre care a vorbit Molotov rămîne legată şi de acum înainte de renunţarea la acordurile de la Paris"...

FRANŢA

PARIS 12 (Agerpres). — TASS transmite: Presa franceză de dreapta preferă să treacă sub tăcere principalele hotărîri ale sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ziarele burgheze amintesc doar în treacăt declaraţia Sovietului Suprem. Astfel, ziarul burghez „La Croix" nu vrea să vadă în declaraţie nimic altceva decît o pretinsă „încercare de a împiedica ratificarea acordurilor de la Paris". Pe de altă parte ziarele burgheze acordă o mare atenţie schimbărilor în componenţa guvernului sovietic. Comentînd aceste schimbări, ziarele exprimă cele mai absurde presupuneri.

Presa democrată se ocupă pe larg de rezultatele sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ziarul „l'Humanité" subliniază marea însemnătate internaţională a declaraţiei Sovietului Suprem al U.R.S.S.

FINLANDA

HELSINKI 12 (Agerpres). — Ziarele „Tyoekansan Sanomat", „Vapaa Sana" şi „Suomen Socialidemokraatti" au publicat textul integral al declaraţiei Sovietului Suprem al U.R.S.S.

„Tyoekansan Sanomat" a publicat declaraţia pe prima pagină sub titlul: „Popoarele pot preîntîmpina izbucnirea unui război". Ziarul „Vapaa Sana", publică, de asemenea, declaraţia pe prima pagină, sub titlul: „Trebuie să se pună capăt cursei înarmărilor şi să se interzică arma atomică". Colaborarea dintre parlamentele tuturor ţărilor va întări dezvoltarea paşnică a relaţiilor între popoare".

LIBAN

BEIRUT 12 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul libanez „Telegraph" publică sub semnătura lui Nasib Mehnih, redactorul şef şi proprietar al ziarului, un articol intitulat „Ce este important pentru popoarele arabe" în care comentează lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.:

„Toate cuvîntările liderilor sovietici, în legătură cu politica externă a Uniunii Sovietice, sînt pătrunse de dorinţa sinceră a Uniunii Sovietice de a preîntîmpina războiul, de a asigura independenţa altor state şi de a menţine prietenia cu ele, de a asigura pacea. Molotov a fost în această privinţă cît se poate de sincer. El a declarat fără înconjur că Uniunea Sovietică respectă şi sprijină independenţa altor popoare. In ceea ce priveşte arabii, el a adăugat că popoarele arabe, exceptînd Irakul care a încheiat cunoscutul tratat, pot considera Uniunea Sovietică un reazim al apărării suveranităţii şi independenţei lor. Această declaraţie sinceră reprezintă pentru libanezi şi pentru popoarele ţărilor arabe frăţeşti vecine o garanţie a independenţei lor. Această declaraţie este cu atît mai preţioasă cu cît Uniunea Sovietică nu cere pentru aceasta garanţie nici o palmă de pămînt, nici dreptul de a se amesteca în treburile noastre interne, nici concesiuni. Acest lucru ne bucură foarte mult şi salutăm sincer această declaraţie".

CANADA

OTTAWA 12 (Agerpres). — Primul ministru al Canadei, Louis St. Laurent, răspunzînd în parlamentul canadian unei întrebări în legătură cu măsurile care ar trebui luate pentru destinderea încordării în situaţia internaţională, a declarat că guvernul canadian va examina cu atenţie propunerea cuprinsă în declaraţia Sovietului Suprem al U. R. S. S. privitoare la stabilirea de legături directe între parlament şi schimbul de delegaţii parlamentare în vederea dezvoltării relaţiilor prieteneşti între popoare.

Intr-o rezoluţie prezentată în Camera Comunelor din Canada se cere guvernului să organizeze o conferinţă a reprezentanţilor Angliei, Canadei, Uniunii Sovietice şi Statelor Unite, care să se ocupe de problema controlului şi reducerii armamentelor şi să găsească mijloace pentru întărirea autorităţii O. N. U.

S. U. A.

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: Dat fiind marele interes pe care îl manifestă opinia publică americană faţă de cea de a doua sesiune a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, presa din S.U.A. continuă să acorde o mare atenţie rezultatelor sesiunii. Ea răspunde însă acestui interes nu printr-o analiză obiectivă şi multilaterală a documentelor sesiunii, ci prin fel de fel de născociri cu grosolan caracter antisovietic.

Ziarele acordă cu precădere atenţie schimbărilor în componenţa guvernului sovietic şi publică născociri în legătură cu această schimbare. Totodată ele se eschivează de la o analiză serioasă şi obiectivă a conţinutului esenţial al lucrărilor sesiunii şi al hotărîrilor adoptate de ea precum şi a declaraţiei Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Presa occidentală despre criza de guvern din Franţa

NEW YORK 12 (Agerpres). — Comentînd într-un articol redacţional criza de guvern din Franţa, ziarul „Chicago Tribune" se dedă la atacuri jignitoare la adresa oamenilor politici francezi, comparînd metodele guvernului francez cu procedeele escrocilor financiari americani. Considerînd Franţa ca un exemplu de „anarhie politică" şi temîndu-se de un eventual eşec al planurilor de reînviere a militarismului vest-german, ziarul scrie: „In urma căderii guvernului Mendes-France Franţa poate să strice totul (se are în vedere ratificarea acordurilor de la Paris) în labirintul parlamentar..."

*

BERLIN 12 (Agerpres). — Sub titlul „Consternare la Bonn", ziarul burghez „Die Tat" se ocupă de actuala criză de guvern din Franţa despre care arată că a stîrnit la Bonn „regrete şi chiar consternare". Ziarul consideră că este inevitabil ca în urma crizei de guvern din Franţa Bonnul să nu-şi pună întrebarea: „Care va fi în viitor soarta acordurilor de la Paris?"

„Die Tat" aminteşte că guvernul de la Bonn îşi vede risipită speranţa că va putea prezenta Bundestagului acordurile de la Paris gata ratificate de Consiliul Republicii. „Ratificarea acordurilor de la Paris, scrie ziarul, va suferi o nouă amînare, ceea ce înseamnă în mod practic că Bonnul va fi pus din nou în situaţia de a ratifica înainte de a se clarifica atitudinea partenerului său recalcitrant".

Situaţia adepţilor înarmării Germaniei occidentale nu este mai uşoară nici în Franţa, „noul guvern francez va fi silit să-i arate calului parlamentar încă o bucăţică de zahăr pentru a-l momi să facă saltul definitiv peste obstacol", scrie „Die Tat" referindu-se la „noile concesii" pe care ar trebui să le facă Germania occidentală Franţei pentru a atenua puternica opoziţie ce exista în parlamentul francez împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Căderea lui Mendès-France stîrneşte serioase îngrijorări la Bonn.

„Die Tat" îşi încheie comentariul subliniind: „In orice caz putem susţine că criza de la Paris va accentua şi mai mult confuzia ce domneşte la Bonn".

La Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 februarie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis tuturor ambasadelor şi legaţiilor străine, aflate la Moscova, note care însoţesc textul declaraţiei, adoptate de Sovietul Suprem al U.R.S.S. la 9 februarie 1955, care cuprinde un apel către parlamentele celorlalte ţări.

In note se arată că Ministerul ar fi recunoscător pentru remiterea declaraţiei menţionate destinatarilor.

Timpul probabil pentru zilele de 15, 16 şi 17 februarie

Vremea rămîne închisă şi umedă cu ninsoare intermitentă, mai ales în primele două zile. Vînt de la miazăzi-răsărit la început, apoi în intensificare dinspre miazănoapte-apus.

Temperatura staţionară la început, apoi în scădere, va coborî noaptea între minus 10 şi minus 15 grade în partea de miazănoapte a ţării şi între minus 3 şi minus 8 grade în cîmpia Dunării, afară de Dobrogea unde temperaturile vor fi mai ridicate. Ziua, temperaturile maxime vor urca între minus 4 şi plus 2 grade. Pămîntul va fi acoperit în întreaga ţară cu zăpadă.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia Bucureşti Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.